ଶ୍ରୀଚରଣଶତକଂ ।

— ॥ * ॥ —

ଖେମଣ୍ଡୀ-ଭୂମଣ୍ଡଳ-ମଣ୍ଡନ-ଶ୍ରୀମନ୍ନୃପାମସୃଦେବ—

ଗାରବର୍ମଣୋ ମହାରାଜସ୍ୟାନୁକୂଲ୍ୟେନ

ବାମଣ୍ଡା ପ୍ରାଜ୍ଞ,-ବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରଥମାଧ୍ୟାପକେନ

ମିଶ୍ର-ଶ୍ରୀ-ସୁଦର୍ଶନ ନ୍ୟାୟରତ୍ନେନ

ପ୍ରଣୀତଂ ।

ପ୍ରକାଶିତଞ୍ଚ ।

ବାମଣ୍ଡା

ହିତୈଷିଣୀ-ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକ୍-ମେଶିନ୍-ପ୍ରେସାଖ୍ୟ-

ଯନ୍ତ୍ରେ ଶ୍ରୀଦୀନବନ୍ଧୁଭନାୟକେନ

ମୁଦ୍ରିତଂ ।

୧୯୧୫

ମୂଲ୍ୟଂ ଅଣକଦ୍ୱୟ ମାତ୍ରଂ ୦ ୵

ଉତ୍ସର୍ଗପତ୍ରଂ ।

ବୀର-ଶ୍ରୀଗଜପତି-ଭୀମ ଦେବ—ଦେବ—
ଖେମଣ୍ଡୀ-କ୍ଷେତ୍ର-ମଘବନ୍ ! କରାରବନ୍ଦେ
ଉତ୍ସୃଷ୍ଟଂ ଚରଣଶତଂ ସଦାଶିବସ୍ୟ
ଯସ୍ମାତ୍ତ୍ୱଂ ଶିବ-ଚରଣାରବିନ୍ଦ —ଭକ୍ତଃ । ୧

ଧ୍ୟାୟନ୍ତ୍ୱାଂ ନରସୁରନାଥ ! ଗୀତକୀର୍ତ୍ତେ !
ଯୁଦ୍ଧାଦେର୍ବିରତିଶମସୌ ଶିବାଧିନାଥଃ
ଯୋ ଧତ୍ତେ ହିମଗିରିଜାର୍ଦ୍ଧ-ଭଗବତ୍ତ୍ୱାତ୍
ଶ୍ରୀ ପାରମ୍ଯତ-ମୁକୁଳିକା-ପ୍ରବାଳ-ଶୋଭାଂ । ୨

ଖେମଣ୍ଡୀ-ଗଗନରବେ ! ହ ନୈବେଦ୍ୟ-ଦାନ । —
ମୃଦୁ-କ୍ଳିନ୍ନେ କରକମଲେ ତବାର୍ପଣାୟ
ଶ୍ଳୋକୈ ହ ତ୍ୱଂ ରସଭରବଦ୍ଭିରସ୍ମିନମେତତ୍
ଶ୍ରୀଚଣ୍ଡୀଶ୍ୱରକୃତଗନ୍ଧଲେଶବତ୍ତ୍ୱାତ୍ । ୩

ଭବଦାଶ୍ରିତ— — —

ଶ୍ରୀସୁଦର୍ଶନଶର୍ମ୍ମା ।

ନିବେଦନ ।

ପ୍ରିୟ ପାଠକଗଣ !

ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ର ପୁସ୍ତକ ଖଣ୍ଡିକରେ କେତେକ ସ୍ଥଳରେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ଦୋଷ ଦୃଷ୍ଟ ହୋଇ ଥିବାରୁ ତାର ଶୁଦ୍ଧିପତ୍ର ଖଣ୍ଡିଏ ଦିଆ ଯାଇଅଛି, ମାତ୍ର ଶୁଦ୍ଧିପତ୍ର ଉପରେ କେବଳ ନିର୍ଭର କରିବେ ନାହିଁ, ଶୁଦ୍ଧିପତ୍ର ଭିତର ଦିଆ ଯାଇଅଛି, ଏଣୁ ଅନୁରୋଧ ଯେ ଶୁଦ୍ଧିପତ୍ରରେ ନଥିବା ଦୋଷ ଲକ୍ଷିତ ହେଲେ ସହୃଦୟ ଜଣାଇ ଅପସାରିତ କରିବେ । ଇତି

ନିବେଦକ

ଶ୍ରୀ

—ଏ୫୮—

ଶୁଦ୍ଧିପତ୍ରଂ ।

ପୃଷ୍ଠାଙ୍କ	ପଂକ୍ତି	ଅଶୁଦ୍ଧ	ଶୁଦ୍ଧ
୫	୩	ଛପଦ୍ବକଣ	ଦପଦ୍ବନ୍ଦଣ
୬	୧୨	ପପ	ପାପ
୯	୨	ଘାତା	ଘ୍ରାତା
୯	୩	ବଷଭ୍ରେତା	ବର୍ଷଭ୍ରେତା
୯	୪	ପ୍ରା	ପ୍ରପଦେ୍ୱ
୯	୭	ଧୃଭବାନ	ଧୃଷ୍ଟବାନ୍
୧୨	୧୦	ହଭ	ହାଭ
୧୩	୫	ଭୂଧର୍	ଭୂଧର
୧୩	୧୬	ସୂକ୍ଷ୍ମନ	ସୂକ୍ଷ୍ମନ
୧୪	୩	-ସଫଳଂ	ସ୍ୱଫଳଂ
୧୪	୭	ସତ୍ତସାଥନସ୍ତୁ	ସତ୍ତ୍ୱାର୍ଥନସ୍ତୁ
୧୭	୭	ସ୍ୱବଣା	ସ୍ୱବଣୋ
୧୮	୧୧	ଧାଷ୍ଟଭ	ଧାଷ୍ଟିତ
୨୭	୧	ଦୃପ	ଦୃପ୍ୟ
୪୫	୭	ଫେନର	ଫେନାର
[illegible]	[illegible]	ଭଜ	ଭେଜ
[illegible]	[illegible]	ଜଣା	ହରଣା
[illegible]	[illegible]	ଜନ୍ମଗମୃତରୀ	ଜନ୍ମଜାମୃତାରୀ
୪୮	୧	ଧର୍ମ୍ମଂ	ଧର୍ମ୍ମଂ
୪୮	୯	ସୁନ୍ୟ	ସୁଣ୍ୟ

ଶ୍ରୀଚରଣ ଶତକଂ ।

ନମଃଶ୍ରୀ ସୋମନାଥାୟ

ଶ୍ରୀବୀରପୂର୍ବବଳଭଦ୍ର-ପୁରେ ସ୍ଥିତସ୍ୟ
ସର୍ବେଶ୍ୱରସ୍ୟ କରୁଣା-ବରୁଣାଳୟସ୍ୟ
ଭକ୍ତାନୁରକ୍ଷଣପରସ୍ୟ ଉମେ-ଶ୍ୱରସ୍ୟ
ଶ୍ରୀ ସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ।୧

ଯଲ୍ଲିଙ୍ଗ-ଲଗ୍ନ-ମୃଦ୍ ମଙ୍ଗ ବିଚର୍ଚ୍ଚିତାଙ୍ଗାନ୍
ଭକ୍ତାନବେକ୍ଷ୍ୟ ଦୁଷ୍ଟଭାନ୍ୟପି ଦୁଃସହାନି
ପଞ୍ଚାପ୍ୟ-ତର୍କିତ-ଗଜା ଇବ ଦୂରମୀୟୁ
ଶ୍ରୀ ସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ।୨

ରାଗ ରସ କୋଇଲି

ବୀର ବଳଭଦ୍ର ପୁରବାସୀ
ସର୍ବେଶ୍ୱର ଆହେ କୃପାମ୍ବୁରାଶି
ସର୍ବାଶ୍ରୟ ପ୍ରଭୁ ଭକ୍ତ-ବତ୍ସଳ
ସଦାଶିବ ଅଟେ ମୋର ବନ୍ଧୁ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହୁ ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଆଉ ନକର ନିରାଶ ହେ ।

ଯେଉଁ ଅଙ୍ଗ-ଲଗ୍ନ ପଙ୍କେ ଭୂଷିତ
ଭକତମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଦୁରିତ
ସିହ ତ୍ରାସିତ ଗଜ ପରାଏ
ଭୟରେ ଦୂରକୁ ପଳାଇ ଯାଏ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହୁ ଦାସ ହେ
ସେହି ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ନକର ଆଉ ନିରାଶ ହେ

ପୁନ୍ନାଗ -ଚମ୍ପକ-ଶିରୀଷ-କରୀରମଲ୍ଲୀ-
ମନ୍ଦାର ନୀପ-ଗିରିଶାନ୍ତ-ଧୀରଦେଶା
ଯୌ ଭର୍ଗବୀ ଧୂନିରୁପାସ୍ୟ ମହତ୍ତ୍ୱମାଗା।
ତୌ ସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ।୩
ବୈଦୂର୍ଯ୍ୟ-ହୀରକ-ହରିନ୍ମଣି-ପଦ୍ମରାଗ-
ବୃନ୍ଦାଦ୍-ରତ୍ନମୟୂ-ଦଣ୍ଡକ-ଗୃମର୍ଗେ ଚର୍ଯୈଃ
ଯୌ ଖଚ୍ୟୂନ୍ତ୍ର ସତତଂ ଦ୍ୱିଷଦ୍ରନଣାୟ
ସ୍ତୌ ସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ।୪

ପୁନ୍ନାଗ ଚମ୍ପକ ମଲ୍ଲୀ କନ୍ୟାରେ
ଶିରୀଷ ଗଇଶ ନୀପ ମନ୍ଦାରେ
ସୁଶୋଭିତ ତଟା ଭାର୍ଗବୀ ନଦୀ
ଯାକୁ ସେବ କଲ ନଦୀଙ୍କି ଭଦ୍ର ହେ
ସୋମନାଥ ଏହୁ ଦାସ ହେ
ସେ ଚରଣ ତଳେ ଶରଣ ପଶୁଛି ନକର ଅଡ଼ ନିରାଶ ହେ
ବୈଦୂର୍ଯ୍ୟ ହୀର କେନ୍ଦ୍ରନୀଳମଣି
ପଦ୍ମରାଗ ଆଦ୍ୟ ମଣିରେ ପୁଣି
ମଣ୍ଡିତ ଦଣ୍ଡକୁ ଧରି ଗୃହରେ
ବାନ୍ଧନ୍ତି ଦେବୀଏ ଯାକୁ ଆଦରେ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହୁ ଦାସ ହେ
ସେ ଚରଣ ତଳେ ଶରଣ ପଶୁଛି ନକର ଅଡ଼ ନିରାଶ ହେ ୪

ଗଙ୍ଗା ତରଙ୍ଗ ସମକାନ୍ତବ ଗୃମଗ୍ଣଲୀ-
ଧୂତ-ଭ୍ରମଦ୍‌ଭ୍ରମର ଗୁଞ୍ଜନ-ମଞ୍ଜୁ ଗାନୈଃ
ଶାନୈଃ ସ୍ତୁବନ୍ତ ଯମଲଂ ସୁରନିଷ୍କନାର୍ଯ୍ୟ
ଶ୍ରୀ ସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ॥
ଲୋକେଶ ଲୋକମଧମଂ ଭବସାଗରାନ୍ତେ
ମଗ୍ନଂ ଭବେ ବିବଶ-ଦୁର୍ଗତି-ନକ୍ରଭୀତଂ
ଯାଭ୍ୟାଂ ସମୁଦ୍ଧରସି ଦେବ ବହ୍ନିଭାବ୍ୟାଂ
ଶ୍ରୀ ସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ।୬

ଗଙ୍ଗା ପରି ଶୁକ୍ଳ ବିମଳ ଧାରୁ
ସିଦ୍ଧାଦେବାମାନେ ଅବିରତ କରୁ
ଯାକୁ ବନ୍ଦି ଅଲିଆଳୀ ଗୁଞ୍ଜନେ
କାଣୀ କରୁଛନ୍ତି ସେହି ଗାନେ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ସେ ଚରଣତଳେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଅଭନବ ଋବାଣ ହେ ।୫
ଲୋକନାଥ ଅଟେ ଅଧମଗଣ
ଦୁଃଖନକ୍ର ବଶ୍ୟା ଶ୍ରୀବେ ଦଗନ
ଯେପାଦ ପୋତରେ କରୁଁ ଉଦ୍ଧାର
ବଶ୍ୟ କରି ଥାଉ ନାମ ତୁମ୍ଭର ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ସେ ଚରଣତଳେ ଶରଣ ପଶୁଛି ନବର ଅଭ ଋବାଣ ହେ

କିଂ ମାଂ କଦର୍ଥୟସି ଭୂତପତେ ! ପରାତ୍ମନ୍ !
ସଂସାରବହ୍ନି-ପରିତପ୍ତତନୁଂ ପୁରାରେ !
ଜ୍ଞାନାମ୍ବୁନାଥ ! ବିତରାଶୁ କୃପାମ୍ବୁଲେଶଂ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୭
ହେ ଭକ୍ତବନ୍ଧୋ ! ପରମେଶ୍ୱର ପାହି ଦୁଃଖା-
କ୍ରାନ୍ତଂ ନଧେହି ମମ ମାନସ ବୃତ୍ତିମଧ୍ୟେ
ଦୂରୀକୁରୁ ତ୍ରିନୟନାଶୁ ସୁତାପତାପଂ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୮

ଭୂତନାଥ ! ପରମାତ୍ମା ପୁରାରି
ଦୟାର୍ଣ୍ଣବ ! ଶୁଣ ଦୁଃଖି-ଗୁହାରି
ସଂସାର ବହ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧଶରୀର
ହେଲି ବେଗେ ହୁଅ କରୁଣାକାରୀ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ନକର ଅଉ ନିରାଶ ହେ । ୭
ଭକତ-ବତ୍ସଳ ପରମେଶ୍ୱର
ମୋର ମନେ ଶାନ୍ତି ବିହିତ କର
ଦୁଃଖୁଁ ରକ୍ଷାକର ହେ ତ୍ରିନୟନ
ତ୍ରିତାପକୁ ଦୂରକର ବହନ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଶରଣ ପଶୁଛି ନକର ଅଉ ନିରାଶ ହେ । ୮

ଜାନେ ସ୍ତବ ନଚ୍ଚ ବଚୋ ଭବ ନାପି ପୂଜାଂ
ଧ୍ୟାନଂ ତଥୈବ ଭଗବନ୍ ମନସା ନଜାନେ
ଜାନେ ତବାସ୍ମି କୃପଦୂର-ଋଣ ଧ୍ୱଜଶ୍ରୀଃ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ।୯
କୁନ୍ଦାବଦାତ ! ନବଭ୍ରମ-ବିଳାସ-ଲାସ୍ୟଂ
ଶଶ୍ୱତ୍ କୁରୁଷ୍ୱ ମମ ଚେତସି ଚଞ୍ଚୁରେଽସ୍ମିନ୍
ଶ୍ରେୟଃ ପ୍ରଦାଭିନବପଦ୍ମ-ରାଗରକ୍ତୌ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ।୧୦

ଜାଣେ ନାହିଁ ମୁହିଁ ତୁମ୍ଭର ସ୍ତବ
ପୂଜା ଧ୍ୟାନ ମଧ୍ୟ ନଜାଣେ ଭବ !
ମାତ୍ର ତବ ବକ୍ଷେ ଦୁଃଖ ନାଶନ
ଦାନା ଅଛୁ ବୋଲି ଜାଣେ ଏକନ ହେ
(ସୋନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ)
ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଶରଣ ପଶୁଛି ନକର ଅନ୍ତର କାରଣ ହୋ ୯
ଭବ ନବ ନବ ଭାବ ବିଳାସ
ମୋ ମନେ ନିତ୍ୟ ଏବେ କରି ବାସ
ମଙ୍ଗଳ ଦାୟକ ପୁଣି ପ୍ରବାଳ-
କାନ୍ତି ପରି ରକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣ ବିଶାଳ ହେ
ସୋନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଶରଣ ପଶୁଛି ନକର ଅନ୍ତର କାରଣ ।୧୦

ଯାଃ' ବସ୍ୱବଣିଜ-ଜନ୍ମଭବ ମହାବ୍ଧିଂ
ସ୍ୱାଂଗେ ତରନ୍ତି ଜନତାଂ ଭୁବନେଶ୍ୱର ! ତ୍ୱଂ
ଭୂଭୂସ୍ତୁତା ହୃଦୟହାର ! ହସ୍ୱର୍ତ୍ତିଶିନ୍
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ, ।୧୧
ତ୍ୱତ୍ପାଦ ପଦ୍ମ-ଭଜନସ୍ୟ ମମାଭିଲାଷୋ
ନୋ ପୂର୍ତ୍ତିଗାଂ ଯଦି ଗମିଷ୍ୟତି ଜନ୍ମନୀହ
ତୂର୍ଣ୍ଣଂ କୁରୁଷ୍ୱ ଭବ-ରଙ୍ଗ-ଭୁବ ସ୍ତ୍ରଦା ମାଂ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ।୧୨

କାୟିକ ବାଚିକ ମନୋ ଜନିତ
ସକଳ କ୍ଷମ ଜନମାର୍ଜିତ
ଗଉରୀ ହୃଦୟ ହାର ! ହେ ହର
ହର ପାପ ଦୀନବନ୍ଧୁ ! ଈଶ୍ୱର ହେ
ସୋମନାଥ ଏହୁ ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ପାଦ ପଦ୍ମେ ଶରଣ ପଶୁଛି ନକର ଅଉ ନିରାଶ ହେ !
ତୁମ୍ଭ ପାଦପଦ୍ମେ ପତିତ ହୋଇ
ମୋର ଇଚ୍ଛା ଅଛି ବିଶ୍ୱଗୋସାଇଁ
ପୂର୍ତ୍ତି ହେବ ନାହିଁ ଯେବେନେଟି ହର
ତେବେ ଭବରଙ୍ଗୁଁ ଉଦ୍ଧାର କର ହେ
ସୋମନାଥ ଏହୁ ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଶରଣ ପଶୁଛି ନକର ଅଉ ନିରାଶ ହେ ।୧୩

ଧୃତ୍ୱା ବିଭୋ ତ୍ରିଜଗତାଂ ଧୁରମେବ ଶଶ୍ୱତ୍
କ୍ଳାନ୍ତି ର୍ନ ତେ ଽସ୍ତି କଣଶୋ ଽପି ମଦସ୍ୟ ଭାରଃ
ଯଦ୍ଭୂର୍ବେଗେ ନକିମୁ କଥ୍ୟସି ସ୍ନସ୍ୱରେ !
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ।୧୩

ଭୂତ୍ୟା ବିଭୂଷିତତନୋ ! ଶର୍ବ ! ଭବଗମ୍ୟ !
ଭେନାର୍ଦ୍ଧ-କାନ୍ତ-ପରିଭାସିତ-ଭାଲଦେଶ !
ଭୋଗୀନ୍ଦ୍ରଭୂଷଣ ! ବରଦେ ! ଭବରୋଗ ବୈଦ୍ୟ !
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ୧୪

ବିଶ୍ୱର ଦୁଃସହ ଭାର ବହନ
କରି କ୍ଳାନ୍ତ ନୋହି ଅଛ ଅପଣ
ମୋରଦୁଃଖ ନାଶେ ଯାହାହି ଶ୍ରାନ୍ତ
ହେଉଛ ଲାଗୁଛି ଏ ଅରମ୍ଭିତ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଶରଣ ପଶୁଛି ନକର ଅଉ ନିରାଶ ହେ ।୧୩

ଭସ୍ମ ବିଭୂଷିତ ! ହେ ଭବଗମ୍ୟ !
ଚନ୍ଦ୍ର ଲେଖଧର ହେ ଅଭବ ! ସୌମ୍ୟ !
ନାଗେଶ ଭୂଷଣ ଶୁଣ ମୋ ଡାକ
ସଂସାର ରୋଗର ସୁଚିକିତ୍ସକ ହେ
ସମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଶରଣ ପଶୁଛି ନକର ଅଉ ନିରାଶ ହେ·

କିଂ ମାଂ ପ୍ରତାରସି କନ୍ଦ୍ରସୁତା-ସ୍ୱନାଥ
ବ୍ୟାଧ୍ୟାଧି-ସର୍ପବିଷ ବିହ୍ୱଳଗୋ ହେସି ଶୀଘ୍ରଂ;
ବିଜ୍ଞାନ-ଗାରୁଡ-ମନ୍ତ୍ର-ପ୍ରସଙ୍ଗେ ପୁନାହି
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ।୧୬
କିଂ ମାମଭୀଷ୍ଟ — ସୁରପାଦପ ! ବନ୍ଧ୍ୟମାପ୍ନ —
ଜାଲବିମୋଚୟସି ନୋ ଉଦ୍ଧୃତି ଦତ୍ତଭାରଂ
ସ୍ଥାନଂ ବଦର୍ଶିଷ ପଦେ ସୁଖ-ଶାନ୍ତି-ପୂର୍ଣ୍ଣେ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ୧୭।

କିପାଁ ମୋତେ ଠକୁ ହେ ଆଦି-ମୂଳ
ବ୍ୟାଧି ସର୍ପ—ବିଷେ ହେଲି ଅକୁଳ
ବିଜ୍ଞାନ ଗାରୁଡ ମନ୍ତ୍ରରେ ବାରେଣ୍ଟି
ଝାଡ଼ି ଦିଅ ବିଷ ତାପ ପୁରାରେ ଦେବ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଶରଣ ପଶୁଛି ନକର ଆଉ ନିରାଶ ହେ
କପାଇଁ ସଂସାର ମାୟା-ଜାଲରେ
ପକାଉଛ ମୋତେ ହେ ଅନ୍ଧକାରେ
ତୁମ୍ଭଠାରେ ଦେଇ ଅଛି ମୁଁ ଭାର
ପାଶେ ରଖି ସୁଖ ଶାନ୍ତି ବିସ୍ତାର ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଶରଣ ପଶୁଛି ନକର ଆଉ ନିରାଶ ହେ

ଯସ୍ୟାଜ୍ଞୟା ଭ-ଭ ଦୃଷ୍ଟିକରୋ ବିଧାତା
ଭାନୁ ଗ୍ରାହା ଜଡ଼ନଭାଓ ସୁରବର୍ତ୍ମ-ଦେଶେ
ବର୍ଷନ୍ତ୍ୟହୋ ଜଳଧରାଃ ସମୟେ ଚ ତାଭ୍ୟ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରା।୭
[illegible] ଶିଣବିଧ୍ୟ ଗା[illegible] ଦୋବ ! ଲୁବନ୍
ବିଘ୍ନେଶ୍ୱରେତି ଧୃତନାମ ପ୍ରମଥାଧିପସ୍ୟ
ତୀର୍ଥାବଳୀଭ୍ରମ-ଫଳଂ ବ୍ୟନନନ୍ଦ୍ରୁ ହସ୍ୟ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚ[illegible] ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ।୮

ଯହା ଅଚଦେବଙ୍କର ଦିବ୍ୟ ଇଙ୍ଗିତ !
କରୁଛନ୍ତି ବିଶ୍ୱ-ସୃଷ୍ଟି-ବିଧାନ
ରବି ତାରାଗଣ ନଭେ ଶୋଭନ୍ତି
କାଳ ଜାଣି ଜଳ ମେଘେ ଦିଅନ୍ତି ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ନ କର ଅଉ ନିରାଶରେ ହେ ୭
ସ୍କନ୍ଦକଲେ ଚେଲେ ତୀର୍ଥ ଭ୍ରମଣ
ବ୍ୟର୍ଥ କଲ ତାଙ୍କ ସିଦ୍ଧି--ସାଧନ
ଯେଉଁ ପାଦ କର ପରିକ୍ରମଣ
ଗଣପତି ହେଲେ ଗଜ ବଦନ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଶରଣ ପଶୁଛି ନ କର ଅଉ ନିରାଶ ହେ

ଯୌ ତାଣ୍ଡବୋଦ୍‌ଗମ ସମ୍ଭ୍ରମ- ମୃଦଙ୍ଗ-ବୀଣା-
ତାଳାନୁଗ-କ୍ରମଣ-ଝଙ୍କୃତ-ଭୂଷଣାଢ୍ୟୌ
ଦୁଃଖୌଘ ଦୁସ୍ତର-ପୟୋନିଧି-କୁମ୍ଭସୂନୂ
ତୌ ସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ୧୯
ଦୁଃଖାବ୍ଧି ସନ୍ତରଣ ପୋତ-କଟାକ୍ଷପାତ
ଶ୍ରୀମଚ୍ଛଶାଙ୍କ-ଶକଲ-ସ୍ଫୁରିତୋତ୍ତମାଙ୍ଗ !
କର୍ଣ୍ଣୌ ନିଧେହି ମମ ଦୁଃଖ ନିବେଦନେଷୁ
ଶ୍ରୀ ସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ।୨୦

ତାଣ୍ଡବ-ସମୟେ ବୀଣାମର୍ଦ୍ଦଳ-
ତାଳ ସଙ୍ଗେ ଚଳି ଯେ ପାଦ ତଳ
ଝଙ୍କାଏ ନିଖିଳ-ଭୁବନ ପୁଣି
ଦୁଖ ସାଗରର ଅଗସ୍ତ୍ୟମୁନି ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଶରଣ ପଶୁଛି ନକର ଆଉ ନିରାଶ ହେ ।
ଦୁଃଖ ପାରାବାର- ତରଣେ ପୋତ
ଅଟଇ ତୁମ୍ଭର କଟାକ୍ଷ-ପାତ
ଶଶିଭୂଷଣ ହେ ମୋ ନିବେଦନ
ଶୁଣିବାକୁ ବେଗେ ଡେର ଶ୍ରବଣ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଶରଣ ପଶୁଛି ନକର ଆଉ ନିରାଶ ହେ ।

ହେ ନୀଲକଣ୍ଠ! କଽବନ୍ମୁଖ ଭକ୍ତବନ୍ଧୋ
ମଦ୍‌ଗର୍ଭି-ଶ୍ରୁତି ବିଧୌ ବଧିରାପୃଣେ ଚେତ୍
ନାନ୍ୟା ଗତିସ୍ତ୍ୱ ଦୃତଇଚ୍ଛାବଥାପ୍ୟ ନତ୍ୟଂ
ଶ୍ରୀ ସୋମ ମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ୨୧
ଅନନ୍ଦକନ୍ଦ ଚନ୍ଦ୍ରିସୁନ୍ଦର ହେ ଽର୍ଦ୍ଧଙ୍ଗନେ
ତ୍ୱଦ୍ଦାସ-ଦାସ ପଦ ବିଙ୍କର ଦାସ ଦାସଃ
ଦୁଷ୍ପାର ସଂସୃତି ସମୁଦ୍ରତ ଉତ୍ତିର୍ଣ୍ଣଷ୍ଟ
ଶ୍ରୀ ସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂପ୍ରପଦ୍ୟେ ୨୨

ମୋ ଦୁଃଖ ଶ୍ରବଣେ କରିଣ ଭ୍ରୁ
ଯେବେ କାଲ ହେଲ ହେ ଦୟାମୟ
ତଥାପି ମୁଁ କରୁଅଛି ଗୁହାରି
ଯେଣୁ ଆନ ଗତି ନାହିଁ ପୁରାରି ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଶରଣ ପଶୁଛି ନକର ଅଡ଼ ନିରାଶ ହେ ୨୧
ଅନନ୍ଦ କନ୍ଦ ହେ ସୁନ୍ଦାନ ଶମ୍ଭୁ
ତାର ଏ ସଂସାର -ସାଗରୁଁ ପ୍ରଭୁ
ଅର୍ଦ୍ଧନାରୀଶ୍ୱର ! ତୁମ୍ଭ ଦାସର
ଦାସର ଦାସର ପୁଣି ଦାସର
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଶରଣ ପଶୁଛି ନକର ଅଡ଼ ନିରାଶ ହେ ୨୨

ଦୁସ୍ତାର-ସାଗର ତରଙ୍ଗ କୁମାର୍ଗ ଗର୍ତ୍ତା-
ବର୍ତ୍ତାନିପତିତମନୁଷ୍ୟ କୃପାକଟାକ୍ଷୈଃ
ଷ୍ଟାର୍ଲୈଃ ସମୁଦ୍ଧର ମନୋରଥଦୈ ଦର୍ସ୍ୟାନେ।
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ।୧୩
ଭାଗୀରଥୀ-ଦ୍ୟୁତି-ବିଡମ୍ବି--ପୟଃପ୍ରବାହା।
ଯେଷୀ ସ୍ୱର୍ଗଙ୍ଗା ଜଳତରଙ୍ଗ-ଭରୈରନନ୍ତୈ
ହେତୂ ଜଗଦ୍ଭବନ ସଂହରଣ—ସ୍ଥିତୀନାଂ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୧୪

ଭବସାଗରର କୁପଥରେଡ଼ୁ —
କ୍ଷିଦ୍ରାବର୍ତ୍ତେ ପଡ଼ି ପାଉଣ ଦାଉ
ସରିଗଲି ଏବେ କରୁଣାଳୁ
ଦସ୍ଥାଉଁ ଉଦ୍ଧାର ଅଭୀଷ୍ଟପାଳ ! ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ
ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଶରଣ ପଶୁଛି ନକର ଅଜ୍ଞାନଦାସହେ
ସୁରଗଙ୍ଗା ନଦୀ ଯେନିତେ ପାଦ
ଗଙ୍ଗା ସଙ୍ଗେ ସଦା କରଇ ବାଦ
ନିଖିଳ ବିଶ୍ୱର ସୃଷ୍ଟିପାଳନ
ପୁଣି ବିନାଶର ମୂଳ କାରଣ ହେ
ସୋମନାଥ ହି ଦାସହେ
ତୁମ୍ଭ ସେଚରଣେ ଶରଣ ପଶୁଛି ନକର ଅଭିମାନ ହେ

ଦୀନାର୍ତ୍ତି- ମର୍ଦ୍ଦ ମହିମ-ପ୍ରଥିତୌ ବରେଣ୍ୟୌ
ସଂସାର-ସାଗର-ସମୁଦ୍ଧୃତ-କର୍ଣ୍ଣଧାରୌ ।
ଦୀନାବଧାନ ! ତବ ଯୋଗିଜନୈର୍ବିଭାବ୍ୟୌ
ଶ୍ରୀ ସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୨୫ ।
ଜ୍ଞାନପ୍ରଦୌ ଦୁରିତ-ଭୂଧରଭେଦି-ବଜ୍ରୌ
ରକ୍ତୋତ୍ପଳା-ବଳଦ-କାନ୍ତି-ନଖାଙ୍କୁରାଭ୍ୟାଂ
ସମ୍ବାହିତୌ ଗିରିସୁତା-କରପଲ୍ଲବାଭ୍ୟାଂ
ଶ୍ରୀ ସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ୨୬

ଦୀନଦୁଃଖ-ନାଶେ ପରମ-ତାତ !
ବିଶ୍ୱ କର୍ଣ୍ଣଧାର ବୋଲି ଯେ ଖ୍ୟାତ
କ୍ଷୁଧା ତୃଷା ଆଦ ନଗଣି ଯାକୁ
ମୂନିଏ ଭାବନ୍ତି ଦେଇ ମନକୁ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହୁ ଦାସ ହେ
ସେଚରଣ ତଳେ ଶରଣ ପଶୁଛି ନକର ଆଉ ନିରାଶ ହେ
ଦୁରିତ ପର୍ବତ-ଭେଦନେ ପବି
କୁବଳୟୁଁ ବଳି ଅଧିକ ଛବି ,
ସୁଜ୍ଞାନ ଦାୟିନଖଙ୍କେ ରଞ୍ଜିତ-
ଗୌରୀ କର- ଘତ୍‌ଷଣେ ଶୋଭିତ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହୁ ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଶରଣ ପଶୁଛି ନକର ଆଉ ନିରାଶ ହେ

ଯାଭ୍ୟଂ କୃପାଲବମବାପ୍ୟ ଦିଗୀଶତା ଽହେସ୍ତେ
ଷଡ୍ରାବ୍ୱ-ଦେବନରଯୂଥପଃ ସନାତନାସୌ
ସର୍ବାତ୍ମନା ନିଜଜନୁଃ-ସଫଳଂ ବ୍ୟଧସ୍ତ
ସ୍ତ୍ରୌ ସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ।୨୭
ଯଦ୍ଦିବ୍ୟ ପଙ୍କଜରଜଃ ପରିଷେବ୍ୟମାନାନ୍
ସ୍ୱାଭୀଷ୍ଟମେବ ସହସାଥନଯ୍ୟା ହ୍ୱନାପି
ଶ୍ରେୟୂଞ୍ଚ ପ୍ରତ୍ୟହମଳଂ ଭଜତେ ସଦାହଂ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ।୨୮

ଇନ୍ଦ୍ର ଆଦି ଅଷ୍ଟ-ଦେବେ ଯାହାର
କୃପା ବଳୁଁ ହେଲେ ଦିଗ ଈଶ୍ୱର
କରିବାକୁ ସାର୍ଥ ନିଜ ଜନମ
ଏକାନ୍ତେ ମାନସୁଁ ଗ୍ରହଣ ଭ୍ରମ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହୁ ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଶରଣ ପଶୁଛି ନକର ଅଉନିରାଶ ହେ ।୨୭
ଯେପାଦ ପଦ୍ମର ସେବିଲେ ଧୂଳି
ମନୋରଥ ଅଧି ମନକୁ ଶୂଳି ।
ସ୍ତୁତ୍ୟା ପରି ନିତ୍ୟ କରେ ଅଶ୍ରୟୂ
ଏଣୁ ଇଛା ରଖି ଦେବାକୁ ଲଯ୍ୟୁ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭଶ୍ରୀଚରଣେ ଶରଣ ପଶୁଛି ନକର ଅଉ ନିରାଶ ହେ ।୨୮

ପାପାପହୌ ନଟନ-ଦର୍ଶିତ-କୌଶଳୌ ତେ
ଭକ୍ତପ୍ରିୟୌ ହତବିରଞ୍ଚି-କପୀଠ-କୁଣ୍ଠୌ
ଦୁର୍ବାସନା-ହୁତପଟୂ ଶ୍ରୁତମାର୍ଗ-ବାଦେଦୀ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ୨୯

ଭୂତେଶ ! ଶଙ୍କର ! ହର ! ପ୍ରମଥାଧିନାଥ
ହଗ୍ୱସ୍ତ ! ଶସ୍ତ୍ରଚମୂ-ନାଶିତ-ଦୁଷ୍ଟସଘେ !
ପାପଂ ବିନାଶୟ ବଟେଶ୍ୱଙ୍ଗ-ମନୋଭବଂ ମେ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ୩୦

ପାପବିନାଶନ ନନ୍ଦ୍ୟେ ଶୋଭିତ !
ଭକ୍ତପ୍ରିୟ ହର ବିଶ୍ୱ ବାନ୍ଧବ
ମାନସୁଁ ଦୁର୍ଭାବ ହରଣ କର
ବିଶ୍ୱସାଗରର କରଣଧାର ! ହେ
ସୋମନାଥ ଏବୁ ଦାସ ହେ
ତବ ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଆଉ ନକର ନିରାଶ ହେ
ଭୂତେଶ ଶଙ୍କର ପ୍ରମଥ-ନାଥ !
ଅସ୍ତ୍ରରେ ନାଶିଲୁ ଦୁର୍ଜନ ବ୍ରାତ
ହର ! ଦିଗମ୍ବର ମୋ ପାପ ହର
ଗତି ନାହିଁ କେହି ବିନା ତୁମ୍ଭର ହେ
ସୋମନାଥ ଏବୁ ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଆଉ ନକର ନିରାଶ ହେ

କଲ୍ୟାଣ-କାରଣମକାରୁଣିକେ ରଗମେୈ
ଗଙ୍ଗାରବନ୍ଦ-ମକରନ୍ଦ-ପରାଗରମ୍ୟେ
ମନ୍ଦାରସୁନ୍ଦରଚଲୈ ଝୁଂଟ-ଲକ୍ଷଣେ ଯେ
ଶ୍ରୀ ସୋମନାଥ ଚରଣେ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୭୧ ।

ନଷ୍ଟର୍ଦ୍ଧ-କର୍ମ୍ମ-ଫଳଦେ ପ୍ରବଳାର୍ତ୍ତିସ୍ରକ୍ତେ
ର୍ଜ୍ଜରଷ୍ଟ-ଦୁର୍ବିବିପାକ-ସମୁଦ୍ଭବାଗ୍ନ୍ୟଃ
ଦାରିଦ୍ର୍ୟ-ଦୁଃଖ-ଦହନେ ତବ ବହ୍ନି-ରୂପେ
ଶ୍ରୀ ସୋମନାଥ ଚରଣେ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୭୨

ହେ ମଙ୍ଗଳମୟ ଅମଙ୍ଗଳାର
ଗଙ୍ଗାମୁକ୍ତ ରଙ୍ଗେ ସୁମନୋହାର
ମନ୍ଦାର କୁସୁମୁଁ ଅଛ ରଙ୍ଗତ
ହୋଇଛୁ ଯେ ପାଦତଳ ସନ୍ତତ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହୁ ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛୁ ଅଭ୍ ନକର ନିରାଶ ହେ
ଶୁଭକର୍ମ୍ମ ଦେଇ ଯେ ଅକର୍ମ୍ମକୁ
ଧରନ୍ତି ଅକର୍ମ୍ମ-କର୍ମ୍ମ କାନାକୁ
ନାଶେ ଯେହୁ ଜାତଗ୍ରହର ପୀଡ଼ା
ଦୁଃଖ ଦହିବାକୁ ଯେ ହୁଏ ଛାଡ଼ା ହେ
ସୋମନାଥ ଏହୁ ଦାସ ହେ
ସେଚରଣତଳେ ଶରଣ ପଶୁଛୁ ଅଭ୍ ନକର ନିରାଶ ହେ

ଦୀନାଳି-ଦୈନ୍ୟ-ଧରଣୀଧର-ବଜ୍ରରୂପୌ
ପାପାନ୍ଧକାର-ଘନଭୀମ-ତମୀଦିନେଶୌ
ଭକ୍ତାଭିଳାଷ-ପରିପୂରଣ-କଳ୍ପବୃକ୍ଷୌ
ହେ ସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୩୩
କୈଳାସ-ଭୂଧର-ପିପାଂଟସ୍ପିଷାଭିଯୁକ୍ତୋ
ଦର୍ପୋଦ୍ଧତଃ ସପଦି ବୈଶ୍ରବଣୋ ଦଶାସ୍ୟଃ
ଯେଷ୍ଟୁଦ୍ୟ ସଦ୍ଭରହତଶ୍ଚ ସ୍ତବନ୍ ନୁ ଭୂ-
ତ୍ତୌ ସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୩୪ ।

ଦୀନଙ୍କ ଦୀନତାଗିରି-ବିନାଶେ
ବଜ୍ର ଅଟେ ଯେଉଁ ପାଦ ବିଶେଷେ
ପାପ ଘୋର ମେଘ-ଅନ୍ଧାର ସ୍ତିତି-
ନାଶେ ରବି ଅଟେ ନିପୁଣଧାତି ! ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ନେ
ଯେଚରଣତଳେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଗନ୍ନାଥ ହେ । ୩
ଅତି ଗରବରେ ବଚଣ୍ଡଶ୍ରବଣ
ନିଜ ଭୁଜ-ବଳେ ଦଶବଦନ
କଇଳାସ ଟେକି କରୁଁ ବେଦନ
ଯେ ପାଦ ପ୍ରସାଦୁଁ ହେଲା ରାବଣ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ବେ
ଯେଚରଣ ତଳେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଗନ୍ନାଥ ହେ

ହେ ଚନ୍ଦ୍ରଚୂଡ଼ ପରମେଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱମୂର୍ତ୍ତେ
ତ୍ୱଂ ମାଂ କଦର୍ଥୟସି ଦେବ ପିନାକପାଣେ !
ସାର୍ଥୀକୃତୌ କୁରୁ କୃପାଂ ମଦଭୀଷ୍ଟସିଦ୍ଧ୍ୟୈ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ।୩୬

ହେ ବିଶ୍ୱଭାବନ ! ଭବେଶ ! ଭବେଶ! ଶମ୍ଭୋ !
ଯୌ ତେ ବିଚିନ୍ତ୍ୟ ବହୁଶୋ ମୁନୟଃ ପୁରାଣାଃ
ଦେବୈର୍ବିରଲଭ୍ୟତରମାଶୁଗତାଃ ପଦଂ ତୌ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୩୭

ହେ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ପରମେଶ୍ୱର
ତ୍ୱମ୍ଭମସ୍ତୁ ଅଟେ ପିନାକଧର
ବାଞ୍ଛିତ ଫଳକୁ ଦେବା ନିମନ୍ତେ
ହରବର କୃପା କରୁଛୁ ମୋତେ ହେ
ସୋମନାଥ ଏଣୁ ଦାସ ହେ
ଶ୍ରୀଚରଣତଳେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଆଉ ନକର ନିରାଶ ହେ
ହେ ବିଶ୍ୱଭାବନ ହେ ଜଗଦୀଶ
ଯେଉଁ ପାଦ ସେବି ହେ ଭବ ! ଈଶ !
ମୁନିଏ ଦେବଙ୍କ ଅଲଭ୍ୟସ୍ଥାନେ
ଢାଲ ଯାଉଛନ୍ତି ଆନନ୍ଦମନେ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ସେ ଚରଣ ତଳେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଆଜନକର ନିରାଶ ହେ

ହେ ନୃପବର୍ଗ ! ଯଦି ଭାଗ୍ୟବଶେନ ଯୋଗ୍ୟଂ
ଦୁଃଖାଦିକଂ ତଦବଧାରୟ କେତନଂ ତତ୍
ନୈଷ୍କର୍ମ୍ମ-କର୍ମ୍ମଦମିତ ପ୍ରଫଳଂ ହି ଲୋକେ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୩୭ ।
କୀଟାଦି-କୋଟି-ତନୁଭୃନ୍ନିଚୟସ୍ୟ ଦୁଃଖ-
ଧ୍ୱଂସାବଧାନ-କୁଶଳୋ ଽପି ଦୟାନିଧାନ !
କିଂ ମେ ବ୍ରତମ୍ପୃସି ଦୀନ-ଦୟାଳୁ ଭାବଂ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୩୮

କର୍ମ୍ମ ଦୁଃଖ ଯେବେ ତାଣ୍ଡବପ୍ରିୟ !
ଭୋଗିବାକୁ ହେବ କହ ନଶ୍ଚୟ
ତେବେ କରୁଁ ଫିଙ୍ଗି ଦିଅ ବହନ
ଅକର୍ମ୍ମ କର୍ମ-ଦାୟକ-କେତନ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଅଉ ନକର ନିରାଶ ହେ
କୋଟି-ଜୀବଙ୍କର ଦୁଃଖ ବିନାଶ
କରିବାରୁ ତୁମ୍ଭେ ହେ ବିଶ୍ୱବାସ !
ଖ୍ୟାତି ଦୀନଦୟାଳୁତା ତୁମ୍ଭର
ମୋଲାଗି ଅଉ ତା ନ ଭେଜ ହର ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଅଉ ନକର ନିରାଶ ହେ

ହେ ଅନାଥନାଥ ! ଭକ୍ତମନ୍ଦକୁଞ୍ଜ-ବଶଂବଦହେ !
ବଶ୍ୟାବ୍ଧି-ସନ୍ତରଣସେତୁ-ପଦାରବିନ୍ଦ !
ମଦ୍ଧ୍ୟାପତାପ-ଶମନାୟ ଦୟାଂ ବିଧେହି
ଶ୍ରୀ ସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୩୯ ।

ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡଖଣ୍ଡ ରଚନୈକପଟୋ ! ବିମର୍ଥଂ
ଶ୍ରେୟଃ-ପ୍ରଦାନ-ନିରତୈହିକ-ଦୁଃଖନାଶେ
ବ୍ୟର୍ଥୀକରୋଷି ଶିବ-ଶଙ୍କର-ନାମ ଶକ୍ତିଂ
ହେ ସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୪୦

ପରମେଶ୍ୱର ହେ ଅନାଥନାଥ !
ଦୁଃଖାମ୍ବୁଧିସେତୁ ! ଜଗନ୍ନାଥ !
ମୋ-ପାପ-ସନ୍ତାପ କର ବିନାଶ
କୃପଣେ କରୁଣା କର ପ୍ରକାଶ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଆଉ ନକର ନିରାଶ ହେ
ତୁମ୍ଭେ ତ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ-ଭାଣ୍ଡ-ରଚନେ
ନିପୁଣ ଐହିକ ଦୁଃଖ ନାଶନେ
ରତ ଆଉ ପୁଣି ଶୁଭ ଦେବାକୁ
ଧରିଛ ଶଙ୍କର-ଶିବ-ନାମକୁ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଆଉ ନକର ନିରାଶ ହେ

ଡିଣ୍ଡୀରବାସ-ପରିଶୋଭିତ-ଗଣ୍ଡମଧ୍ୟା-
ବର୍ତ୍ତାନନା ଭଗବତୀ ତବ ଭାର୍ଗବୀୟଂ
ଶ୍ରେଣୀ ସେବତେ ମୃଦୁତରଙ୍ଗ-କରେଣ ଭକ୍ତ୍ୟା
ତୌ ସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୪୧ ।
ବଷ୍ପାଟବୀ ଦହନ ଦୁଃଖ-ଭୟାର୍ତ୍ତଲୋକ-
ସ୍ତୋକସ୍ପୃଶ-ଶ୍ରୁତିଜନୁଃ-କରୁଣାମ୍ବୁରାଶେ !
ହେ ଲୋକନାଥ ତବ ବାଞ୍ଛିତଧାମହେତୋ !
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୪୨

ଫେନବାସ ଋରୁ ଅବର୍ତ୍ତମୁଖୀ
ଭାରଗବୀ ନଦୀ ହେବାକୁ ସୁଖୀ
ତରଙ୍ଗ କୋମଳ-କରେ ଅଦରେ
ସେବେ ଯାକୁ ସଦା ଭକତିଭରେ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହୁ ଦାସ ହେ
ସେ ଚରଣତଳେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଆଉ ନକର ନିରାଶହେ
କଷ୍ଟବିପିନର ଦାବଦହନ-
ସନ୍ତାପେ ସନ୍ତତ ଆର୍ତ୍ତେ ନେ ଜନ
ତାର ଆର୍ତ୍ତି ଶୁଣି ହେ ଦୟାମୟ
ତାକୁ ପରା ରଖ ହୋଇ ସଦୟ ହେ
ସୋମନାଥ ଏଣୁ ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଆଉ ନକର ନିରାଶହେ

ହେ ପାବଂଘହୁଦସ୍ୟ-କନ୍ଦର-ଗ୍ରାଣ୍ଡମାନ-
ସିବାସ୍ତମାନ-ମୃଦୁନାଦ ! ବଭୋ ! ମହେଶ !
ଆପଦ୍ଧନ୍ତ-କରଣୋ ଭସ୍ମବାରଣାର୍ଥଂ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୪୭।
ନାଗାବତଂସ ! ଭବସାଗର-ଘୋରକୁଲେଧୌ
ଶ୍ରେୟଃପ୍ରଦୌ ଦୁରିତବାର୍ଦ୍ଧ-ତମୀଭମୋଷ୍ମୌ
ପ୍ରେତାଧିନାଥ ଗୁରୁଦଣ୍ଡଭୟପ୍ରମୁକ୍ତୌ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ।୪୮।

ଗିରିଜାଙ୍କ ମନଗୁହାରେ ସ୍ଥିତ
ସିହପରି ତବ ଯେ ମନସ୍ଥିତ
ଶୋଭଇ ତହିଁରେ ମଙ୍ଗଳମୟ
ନିବାର ବିପତି-ଦନ୍ତୀର ଭୟ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଆଉ ନକର ନିରାଶ ହେ ।
ନାଗଭୂଷଣ ହେ ଭବସାଗର-
ତଟ ଅଟେ ପାଦପଦ୍ମ ତୁମ୍ଭର
ଯମ ଦଣ୍ଡଭୟୁଁ କର ତାରଣ
ଶୁଭ ଦିଅ ପାପ-ତମ-ତପନ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଆଉ ନକର ନିରାଶ ହେ।

ଭ୍ରାନ୍ତ୍ୟା ଯଦୀୟ-ପରତତ୍ତ୍ୱ- ନିରୂପଣାର୍ଥେ
ଷଡ୍‌ଦର୍ଶନ-ପ୍ରଣୟିନୋ ମୁନିବର୍ଯ୍ୟଧୁର୍ଯ୍ୟାଃ
ସ୍ୱାଂ ବୁଦ୍ଧି-ବୃତ୍ତିମବଲମ୍ବ୍ୟ ବିଭିନ୍ନମାର୍ଗା
ସ୍ତେ ସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ।୪୫
ହେ ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ-ଦହନେକ୍ଷଣ ! ମୀନକେତୁ-
ଧ୍ୱଂସୋଲ୍ୱଣାନଲକଣଂ ନିଜଭାଲନେତ୍ରାତ୍
ସଂପାତ୍ୟ ଦୁଃଖ-ଦନୁଜଂ ମମ ନାଶୟାଶୁ
ତୌ ଶୁମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ୪୬

ପରତତ୍ତ୍ୱ ନିରୂପଣ ନିମନ୍ତେ
ନ୍ୟାୟପାତଞ୍ଜଳଆଦି ବେଦାନ୍ତେ
ଷଡ଼ଦର୍ଶନ ରଚି ବୁଦ୍ଧିବଳରେ
ମୁନିଏ ଭ୍ରମିଲେ ଭିନ୍ନ ପଥରେ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହୁ ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଆଉ ନକର ନିରାଶ ହେ
ଅହେ ସୋମ-ସୂର୍ଯ୍ୟ ଶିଖି-ନୟନ !
କାମ ନାଶିଲା ଯେ ଭାଲ ଦହନ
ତହିଁରେ ମୋ ଦୁଃଖ ଦନୁଜ ନାଶ
ବେଗରେ ଗୁହାରି ଶୁଣ ଗିରିଶ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହୁ ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଆଉ ନକର ନିରାଶ ହେ

ତ୍ୱାଂ ବ୍ୟୋମକେଶ ! ଶରଣାଗତ ବତ୍ସଳାଖ୍ୟା
ମାଲୋଚୟନ୍ କୁରୁ କୃପାଂ ଭବସିନ୍ଧୁମଗ୍ନେ
ଦୀନେ ଽଧନେ ମୟି ମହାଗ୍ରହ ପାପଭୁଗ୍ନେ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ୪୭
ଦୁର୍ବ୍ୟମୀଶ ! ଭବତୋ ଭବଭାରବାର୍ତ୍ତୈ
ର୍ଲୋକୈଃ ସଦା ଯଦଖିଳାର୍ତ୍ତିହରଂ ପଦଂ ତତ୍
ସମ୍ଭାବୟାମି ମନସା କଥମର୍ଚ୍ଚୟାମି
ହେ ସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୪୮

ନିଜର ଶରଣାଗତ-ବତ୍ସଳ-
ନାମକୁ ସୁମର ହେ ନୀଳଗଳ
ମୁଁ ଦୀନଦରିଦ୍ର-ମହାପାତକୀ
ବ୍ୟୋମକେଶ କୃପା କର ନଠକି ହେ
ସୋମନାଥ ଏହୁ ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ନକର ଆଉ ନିରାଶ ହେ
ବନ୍ଧୁ-ବାନ୍ଧବରେ ରତ-ଲୋକର
ଅଚିନ୍ତ୍ୟ କଷ୍ଟମାନ ଅଟେ ଈଶ୍ୱର
ସେପାଦ ତୁମ୍ଭର ସ୍ୱପଦ ଅଟଇ
ସେହିବ ପୂଜିବ ମୁଁ ବା କିପରି ହେ
ସୋମନାଥ ଏହୁ ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଆଉ ନକର ନିରାଶ ହେ

ହେ ସର୍ବରୂପ ! ମମ ଦୁଃଖବିନାଶନେ ଚେ
ନ୍ନସ୍ୟାଦସ୍ତ୍ୱା ତଦପି ଧାର୍ଷ୍ଟ୍ୟମ୍ ବାକ୍ୟମେତତ୍
ଭାଲାଗ୍ନିବହ୍ନିଶିଖୟା ଦହ କାମବହ୍ନିଂ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୪୯ ।

ବନ୍ଦାରୁବିନ୍ଦୁର-ପୁରନ୍ଦର-ମୌଳିରତ୍ନ୍ୟ—
ମନ୍ଦାର-ଦାମ ମକରନ୍ଦ-ପରାଗ-ଭାନ୍ତୌ
ସନ୍ଧ୍ୟାନୁରାଗ-ଜଡତାଭ୍ରମିବାଭିରାମୌ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୫୦ ।

ସର୍ବରୂପ ! ଯେବେ ବିଷମଦୁଃଖ
ନାଶିବାକୁ ତୁମ୍ଭେ ହେବ ବିମୁଖ
ତେବେ ଏ କ୍ଷୁଦ୍ରର ଶୁଣ ବଚନ
ଭାଲାଗ୍ନିରେ ବେଗେ କର ଦହନ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଆଉ ନକର ନିରାଶ ହେ
କଳ୍ପଦ୍ରୁମ-ଫୁଲ୍ଲ ଧରି ଶିରରେ
ବନ୍ଦିବା କାଳରେ ସୁରବୃନ୍ଦରେ
ମସ୍ତକୁଁ ପଡନ୍ତି ପୁଷ୍ପପରାଗେ
ଶୋଭେ ଘନ ପରି ଯେ ସନ୍ଧ୍ୟାରାଗେ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ସେ ଚରଣତଳେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଆଉ ନକର ନିରାଶ ହେ

ଦୃଷ୍ଟାବଭୂଷିତ-ତନୋ ! ଭବଘୋର-ଦୃପ-
ର୍ଦ୍ଦୈତ୍ୟାବଳୀ-ଦମନ ଦୀପ୍ତ-ଲଲାଟବହ୍ନେ !
ହେ ଦେବଦେବ ! ସଦୟୋ ଭବ ଦୁଃଖନାଶେ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୫୧ ।
ହେ ଲୋକନାଥ ପୁରତସ୍ତବ ବାଲକୋ ସ୍ମୃଂ
ସନ୍ତୃପ୍ୟତେ ଦୁରିତ-ଦୁର୍ଗହି-ଦାନବେନ
ସଂରକ୍ଷ ଦକ୍ଷମଖ-ମର୍ଦ୍ଦକ ! ହେ କୃପାଲୋ !
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ! ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୫୨ ।

ନୟନ ଅନଳେ ଦଗ୍ଧ ଅଛ-
ଦୁର୍ଦ୍ଦନ୍ତ ଦାନବେ ଦମନ କରି
ପାଳୁଅଛ ବିଶ୍ୱ, ଭସ୍ମ ଭୂଷଣ !
ମୋତେ ଦୟା କର ତିନ ଲୋଚନ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଆଉ ନକର ନୈରାଶ ହେ ।
ଲୋକେ ଜାଣି ଅଛେ କରୁଣାମୟ
ମୋତେ କଲା ଅଛି ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଲୟ
ଅଛେ ଦକ୍ଷ ମଖ-ବିନାଶପନ୍ଥୁ !
ତୁମ୍ଭ ଆଗେ କ୍ଷୀଣ ହେଉଛି ବନ୍ଧୁ ହେ
ସୋମନାଥ ! ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀଚରଣେ ,ଶରଣ ପଶୁଛି ଆଉ ନକର ନୈରାଶ ହେ ।

ସମୃଦ୍ଧ ସ୍ୱନ୍ ସୁରଗୁରୌ କରୁଣାର୍ଦ୍ର ଦୃଷ୍ଟି-
କାଦମ୍ବିନୀ-ନବଜଳୈର୍ମମ ବୋଧବଲ୍ଲୀଂ
ତଦ୍ ଭକ୍ତି ସୂନ-ଫଳକାରଣତାଂ ଗୃହାଣ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୫୩ ।

ହେ ଭୂତଭୂଷଣ ! ବିଭୂତିଦଦ୍ଭୁକ୍ ପ୍ରପାତ !
ଭେନାର୍ଦ୍ଧ ଭଲ ! ଭୁବନେଶ୍ୱର ! ଭୂତନାଥ !
ଭବ୍ୟାୟୁ ମେ ଭବ ସଦା ଭବ ! ଭର୍ଗ ! ଶମ୍ଭୋ !
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୫୪ ।

ଦୟାପୂର୍ତ୍ତି-ନେତ୍ର-ଘନମାଳାରୁ
କୃପାନବଜଳ ଦେଇ ସୁରଗୁରୁ
ଜ୍ଞାନଲତା ବୃଦ୍ଧି କରି ମୋହର
ଭକ୍ତି-ଫୁଲଫଳ ଗ୍ରହଣ କର ହେ
ସୋମନାଥ ଏହୁ ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ନକର ଆଉ ନିରାଶ ହେ
ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟଦାୟକ-ଅପାଙ୍ଗପାତ !
ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ! ହେ ଭୂତ-ଭୂଷିତ !
ଅହେ ଭୂତପତି ଭରଗ ! ଭବ !
ସୁମଙ୍ଗଳ ମୋତେ ବେଗରେ ଦେବ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହୁ ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଆଉ ନକର ନିରାଶ ହେ

ଯସ୍ୟାଙ୍ଘ୍ରି ଭୁବନ ଜୀବନ ଦାନହେତୁ
ଜାତୋ ହି ବାରି ସତତଂ ବହରନ୍ତ୍ୟବିଷ୍ଟଃ
ଶେଷଃ ସ୍ଥିତିଂ ଧରଣୀଶ୍ୱର ! ତସ୍ୟ ତେ ହ୍ୟ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ।
ଦୁଃଖୌଘ-ଦୁଷ୍ଟମକରାଦି-କରାଳବାତ-
ଛିଦ୍ରାନ୍ତରା-ପତିତମାଶୁ ଭବାମ୍ବୁରାଶୌ ,
ହେ ଦେବଦେବ ! କୃପୟୋଦ୍ଧର ପୋତରୂପୌ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ।୫୬ ।

ଯାର ଅଙ୍ଘ୍ରିଠୁଁ ବିଶ୍ୱପ୍ରାଣ-
ରକ୍ଷା କରିବାରେ ମୂଳକାରଣ-
ଜଳରେ ବାହାରେ ସଦାପବନ
ବହେ ସ୍ଥିତିମଧ୍ୟ ନାଗରାଜଙ୍କଠେ
ସୋମନାଥ ଏହୁ ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣପଶୁଛି ନଧରଅଉ ନିରାଶ ହେ
ଦୁଃଖରାଶି-ଦୁଷ୍ଟ-ନକ୍ରେ ଭୀଷଣ
ବିଶ୍ୱନୀରଧିର ମଧ୍ୟେ ପଡ଼ିଣ
ବୁଡ଼ି ଯାଉଅଛି ଆହେ ଶଙ୍କର
ଆଶା, ରଖି ପାଦ-ପୋତେ ତୁମ୍ଭର ହେ
ସୋମନାଥ ଏହୁ ଦାସ ହେ ।
ତୁମ୍ଭଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଅଉ ନକର ନିରାଶହେ୫୬

ହେ ପାର୍ବତୀହୃଦୟହାର ! ହସ୍ତଙ୍ଗଚେତୋ-
ବାଗୁଦ୍ଭବଂ ବୃଜିନଜାଲମିଦଂ ହସସ୍ୱ
ନୋଚେତ୍ପୃଷ୍ଠଷ୍ୟତି ହରଭ୍ରମକୀର୍ତ୍ତିକୂପେ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୫୭ ।
ମୋହାନ୍ଧକାର-ପଟଳାବୃତମାନସଂ ମାଂ
ସନ୍ମାର୍ଗତଶ୍ଚ୍ୟୁତମସତ୍ପଥ-ବର୍ତ୍ତମାନଂ
ଜ୍ଞାନୋଦୟେନ ପନ୍ଥାଦର୍ଶୟ ନାଥଧାମ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୫୮ ।

ଗିରିଜାହୃଦୟଭୂଷଣ ! ହର !
ମୋର ପାପ ସବୁ ବେଗରେ ହର
ନୋହିଲେ ଅକୀର୍ତ୍ତି-କୂପ-ମଧ୍ୟରେ
ନରତ୍ୱ ପତିତ ହେବନ୍ତି ଖରେ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଅଉ ନକର ନିରାଶ ହେ
ଅଜ୍ଞାନ-ନିବିଡ଼-ତମେ ମୋ ମନ
ଛନ୍ନ, ଏଣୁ ସତପଥ ଛାଡ଼ିଣ
କୁପଥେ ପଡ଼ିଛି ହେ ବିଶ୍ୱମ୍ଭର
ଜ୍ଞାନ-ତେଜେ ବାଟ ଦେଖାଅ ହର ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଅଉ ନକର ନିରାଶ ହେ

ପିତ୍ରାବମାନନ-ବଦ୍ଧନପତ୍ନୀ-ପ୍ରଣାଶାତ୍
ଓ୍ୱାଲାଦ୍ଭବଃ ସମଦହଚ୍ଛ ଖଳୁ ବୀରଭଦ୍ରଃ
ଦକ୍ଷାଧ୍ୱରଂ ଯଦସବତ୍ତବ ଦେବ! ଭକ୍ତ୍ୟା
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୫୯ ।
ଯାଭ୍ୟାମୁଦେତି ସତତ୍ସଜନ-ବନ୍ଧ୍ୟନେତ୍ର
ବର୍ଣ୍ଣେତ୍ର ଯଜ୍ଞରୁଣସ୍ପୃ ବଶଗୀହ ଯଦ
ଆବ୍ରହ୍ମସଦ୍ଭଜଗତ୍ତୀ-ପରିପୋଷ୍ୟମାନୌ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୬୦ ।

ପିତାଠାରୁ ପାଇ ଅପମାନକୁ
ସତୀଦେବୀ ଛାଡବାରୁ ଦେହକୁ
ଜାଳିଁ ଜନମାଇଁ ବୀରଭଦ୍ରକୁ
ଦହିଦେଲ ଦକ୍ଷସହ ଯାଗକୁ ହେ
ତୃଣପତି ସୋମନାଥ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଦାସ ହୋଇଛି ଅନାଥ ହେ
ବଣ୍ଣ ଉତ୍ପନ୍ନ କୃପାରୁ ଯାର
ସ୍ଥିତ ଲଭେ ନଷ୍ଟ ହୁଏ ଅବଜ
ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ଆରମ୍ଭି ଲୋକେ ଯାହାକୁ
ସେବୁଛନ୍ତି ଦେଇ ପ୍ରାଣ ମନକୁ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହୁ ଦାସ ହେ
ସେଚରଣତଳେ ଶରଣପଶୁ ଛି ଅଭ୍ୟ ବର ହେ (୧୬)

ଉଦ୍ଦାମଶୂଳ-ମନ୍ମଥମାନ୍ମଥଦିବ୍ୟସିଂହଂ
ସଂପ୍ରେଷ୍ୟ ମାମକ-ବିଷାଦ-ମଦାନ୍ଧନାଗଂ
ଦୀନାବଧାନ ! ପରମେଶ୍ୱର ଢଂଘଜୀଷ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ।୭୧।
ଗୌରୀପତେ ପଶୁପତେ ବୃଷଗୀତକୀର୍ତ୍ତେ
ସଂସରଂତେ ନିଧନବନେ । ନିପୃଣିକ୍ଷାତଭୀମେ
ସନ୍ତାପିତପ୍ରବଣଦ୍ୟୋଦନ୍ଧ-ମୋହକୂପେ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ।୭୨।

ମନ୍ମଥ-କେଶରୀ ପେଷି ଈଶ୍ୱର
ବିପଦ୍-ଦନ୍ତାବଳ ଦରପ ହର
ପରମେଶ୍ୱର ! ଅହେ ଦୀନାବଧାନ
ମାନସ-ମାନସ ହେଲା ଉଛନ୍ନ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଆଉ ନକର ନିରାଶ ହେ
ବୃଷଭଧ୍ୱଜ ହେ ଗିରିଜାପତି !
ବିପଦନାଶନ ହେ ପଶୁପତି !
ମାୟାଗ୍ନିରେ ତପ୍ତ-ବିଷଦୃଢ଼ଳ-
ମୋହ-କୂପେ ପଡ଼ି ହେଲି ଆକୁଳ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଆଉ ନକର ନିରାଶ ହେ

ନେ ନିତ୍ୟକ୍ତରୂପ ଗୁଣହୀନ ! ବଭୋ ବ୍ରମର୍ଥଂ
ସଂପ୍ରାର୍ଥିତସ୍ୟ ବହୁଶୋ ନ ଦଧ୍ୟା କ୍ଷେମର୍ଥଂ ।
ଯାଭ୍ୟାଂ ସମସ୍ତଜନତା ପରିତୃପ୍ତିମେତି
ତୌ ସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୭୩

ବାଣୋ ହି ଶୋଣିତ-ପୁରାଧିପତିଃ ସ୍ୱୟମ୍ଭୋ !
ଯପ୍ରେଙ୍କାଶ୍ରବର-ଗାତଭବ୍ୟୋ ନୃତଃ ସନ୍
ଦୈତ୍ୟାରଣାପି ହରଣା ଯୁଧି ଦୁର୍ଜୟୋ ନୃତ୍
ତୌ ସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୭୪ ।

ରୂପହୀନ ତୁମ୍ଭେ ନିର୍ଗୁଣ ! ବିଭୁ !
ପ୍ରାର୍ଥନା ବହୁତ କଲେହେଁ ପ୍ରଭୁ
କେବେହେଁ କରୁଣା-କଟାକ୍ଷପାତ
ନକର ? କିପାଇଁ ଜଗତତାତ ହେ !
ଯା ଭଜିଲେ ମିଳେ ସୁଖ ନେ
ସୋମନାଥ ସେହି ଚରଣେ ଶରଣ ପଶୁଛି ନୁହ ବିମୁଖ ହେ
ହେ ଶିବ ! ଶୋଣିତ-ପୁରର ପତି
ବାଣାସୁର ହୋଇ ପ୍ରମତ୍ତ ଅତି
ଯାହା ପ୍ରସାଦରୁ ନ କର ଭୟ
ହେଲା ମାଧବଙ୍କ ରଣେ ଦୁର୍ଜୟ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ସେଚରଣତଳେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଅଭ ନକର ନିରାଶ ହେ

ହେ ବାମଦେବ ! କରୁଣାଂ କୁରୁ ଦୀନବନ୍ଧୋ !
ଦୁଃଖପ୍ରଦାନପଟୁ-ଦୁଷ୍ଟଦଶାଂ ହରାଶୁ
ନୋଚେଦ୍ ଭବେଦ୍ଧ୍ରୁବତରଂ ଶିବ ! ନଷ୍ଟଚେଷ୍ଟଃ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ।୨୫।

ସ୍ରୁକ୍ସ୍ରୁବ-ପ୍ରଣୟି ଧର୍ମହୁତାଶ-ତେଜୋ—
ବୃତ୍ତିପ୍ରଦୀପ୍ତଚରଣୈର୍ମୁନିବର୍ଯ୍ୟ-ଧୁର୍ଯ୍ୟୈଃ
ସଂସ୍ତୂୟ ଯୌ ସକଲସିଦ୍ଧିରବାପି ବନ୍ଦ୍ୟୌ
ଶ୍ରୀ ସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ।୨୬

ଅହେ ବାମଦେବ ଆରତତ୍ରାଣ
କର ଏଦୁର୍ଦ୍ଦଶା-ଦୁଃଖରୁ ତ୍ରାଣ
ହେଲା କଲେ ଆଉ ଅଳପକ୍ଷଣ
ଚୈତନ୍ୟ ରହିବା ହେବ କଠିନ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଆଉ ନକର ନିରାଶ ହେ
ମହାଗ୍ନି ତେଜେ ପୁଣି ତାହିତେ
ମୁନିବରେ ନାନା-ସ୍ତୁତି ସୂକ୍ତେ
ଯାକୁ ସେବି ନିଜ ନିଜ ମାନସ-
ଇଷ୍ଟଫଳେ ଲଭୁଥିଲେ ହରଷ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଆଉ ନକର ନିରାଶ ହେ.

ସିନ୍ଦୂରଦର୍ପ-ଦଳନାରୁଣିମାଭିଗମୌ
ସନ୍ଧ୍ୟାନୁରଞ୍ଜନଘଟେନ୍ଦୁବଶୀକୃତୌ
ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ରବର୍ଗ-ଘଟନାଙ୍ଗଣବୃଷ୍ଟିଶୈ
ତୌ ସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୭ ।
କିଂ ମାଂ ପ୍ରତାରୟସି ସର୍ବଶ ! ସର୍ବଦର୍ଶିନ୍ !
ତାପାତ ଗାଦଲ୍ଲଜ-ଦଗ୍ଧ ତନୁର୍ଭ୍ରମାମି
ଦୁର୍ଦାନ୍ତ-ଦୁଃଖଦମନେ ତବ ସଂଘଟସ୍ୱ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୮ ।

ସିନ୍ଦୂରରୁ ବଳି ଅଛି ଅରୁଣ
ଯେପାଦ ଚରଣେ ନଖଙ୍କ ପୁଣ
ଅନ୍ଧାରକୁ ଦୂର କରନ୍ତି ଯାଇ
ଭବସାଗର ତରିବାକୁ ନାଆ ହୋଇ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଅଭୟ କର ବିଶ୍ୱାସ ହେ
କିପାଇଁ ଠକୁଛ ସର୍ବଜ୍ଞ ମତେ
ତନୁ ଅତି ଦାହରେ ହେ ଦୟାମୟ
ଦଗ୍ଧ ହେଲା ଏ ଦେହ ମୋହର
ଏ ଦୁଃଖ ଦହନେ ଉଦ୍ୟମ କର ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଅଭୟ କର ବିଶ୍ୱାସ ହେ

ତ୍ୱଂ ନିର୍ଗୁଣଃ ଶ୍ରୁତିଭିରଗୋଚରୋଽସି
ମୋହାନ୍ଧକାର-ହତଚେତନକୋଽଧମୋଽହଂ
ତୀର୍ଥାର୍ଥ୍ୱଦନ୍ଧୁତକଥାସୁ ବୃଥାଃପ୍ରୟାସ
ଶ୍ରୀ ସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ।୬୯
କାମପ୍ରଦୌ କଲି-କସ୍ଵାନ୍ତତମସ୍ତମୋଘ୍ନୌ
କାତ୍ୟାୟନୀକ୍ଷଣ-ଚକୋର ଶରତ୍ସୁଧାଂଶୂ
ନାକୌକାଦବରେନ୍ଦ୍ରମଣି-ବିମୃଶଭାସ୍ୱଦୀପ୍ରୌ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୭୦ ।

ବେଦେ ଅଗୋଚର ତୁମ୍ଭେ ନିର୍ଗୁଣ
ମୋହ ତମେ ପଡ଼ି ମୁଁ ଅଚେତନ
ସକଳ ତୀର୍ଥର ଆଶ୍ରୟ ତବ
ସ୍ତୁତି ଗାନେ ଶ୍ରମ ବିଅର୍ଥ ହେବ ହେ
ସୋମନାଥ ଏଣୁ ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଆଉ ନକର ନିରାଶ ହେ୬୯
ବାଞ୍ଛା-ସୁରତରୁ ! କଳିକାଳର
ନାଶନ ତମର ଦିବସ କର
ଭବାନୀ-ନୟନ-ଚକୋର ପକ୍ଷୀ
ଉଲ୍ଲସେ ଯେପାଦ-ଚନ୍ଦ୍ର ନିରେକ୍ଷି ହେ
ସୋମନାଥ ଏହୁ ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଆଉ ନକର ନିରାଶ ହେ

ଖଣ୍ଡେନ୍ଦୁ-ଶେଖର ! ଚରାଚର-ବିଶ୍ୱଧାରିନ୍
ଗଣ୍ଡୀକୃତାସୁରସମୂହ ! ଗିରୀନ୍ଦ୍ରଶାନ୍ତିନ୍ !
ଖେଦାନ୍ଧକାର ପଟଲମର୍ଦ୍ଦନ ଦୀପ୍ତଭାନୋ ।
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୭୧ ।

ପ୍ରୋଦ୍ଭୂତବେଗ-କମଳାସ୍ୟ-ପଦନକାନ୍ତ-
ପୃଥ୍ୱୀଧରେନ୍ଦ୍ର-ତନୁଜାତନୁ-କମ୍ରମୂର୍ତ୍ତେ !
ସୌଦାମିନୀମିଳିତ-ଶାରଦ ମେଘଶ୍ୱେ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୭୨ ।

ଅହେ ଚରାଚର-ବିଶ୍ୱରକ୍ଷଣ !
ଦାନବ-ନାଶନ ! ନାଗ-ଭୂଷଣ !
ଦୁଃଖ ଅନ୍ଧକାର-ମର୍ଦ୍ଦନେ ରବି !
ପାପ-ପର୍ବତ ଭେଦନେ ପବି ! ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଆଉ ନକର ନିରାଶ ହେ ୭୧
ଉପତ ବାଳଙ୍କ-କାନ୍ତି ଦମନୀ
ବାମଭାଗେ ଧରିବାରୁ ଭବାନୀ
ଶୋଭୁଛନ୍ତି ସର୍ବଦା ଦିଗମ୍ବର !
ତଡ଼ିତେ ଶାରଦ-ଘନ ଯେସନ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଆଉ ନକର ନିରାଶ ହେ ୭୨

ଘଣ୍ଟା.ଧ୍ୱାଘଟ୍ଟନଘଂଘଟଙ୍କାରତୋ ! ତେ
ଘୋରାଘକାଳ-ଭୁଜଗାଳ-ଦ୍ୱିଭୀଷିତୋ ହଂ
ମୁକ୍ତିଂ ଗତୋ ହ ଗରୁଡ଼ାଦିବ ଚନ୍ଦ୍ରଚୂଡ଼ା
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୭୮ ।

ଚଞ୍ଚଦ୍ଧାଥବନ-ଦାନ୍ତ-ମହାଦ୍ରି-କୂଟେ
ଗୃନ୍ଦେଷୁ-ଚମ୍ପକ-ସୁବାସିତ-ପୁଷ୍ପ-ରମ୍ୟେ
ଗୀର୍ବାଣନାନରବଧୂରସୂ-ସେବ୍ୟମାନୌ
ତୌ ସୋମନାଥ ! ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୭୯

ଯେ ଅଘଟନ-ଘଟନା-ଲମ୍ପଟ
ତ୍ରାସୁଅଛୁ ଦୁଃଖ-ଭୁଜଙ୍ଗ-ରଟ
ଏଥିରୁ ମୋଚନ କରିବାପାଇଁ
ବୈନତେୟ ସେହୁ ଅଟେ ଗୋସାଇଁ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହୁ ଦାସ ହେ
ଯେ ଚରଣତଳେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଆଉ ନଜର ନିସ୍ତାର ହେ
ନବସୁଧାସମ ଧଳା କୈଳାସେ
ତରୁ ରମ୍ଭା-ନାରିକେଳର ସୁବାସେ
ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରାନନୀ ସୁର ରମଣୀ
ସେବୁଛନ୍ତି ଯାକୁ ଆନନ୍ଦମଣି ହେ
ସୋମନାଥ ଏହୁ ଦାସ ହେ
ଯେ ଚରଣତଳେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଆଉ ନଜର ନିସ୍ତାର ହେ

ଅମ୍ଭୋଧରବୃନ୍ଦ-ବିଡମ୍ବିଗଳ ! ସ୍ବରରେ
ବ୍ୟକ୍ତେତରସ୍ୟ ତଦପି ପ୍ରସଭପ୍ରକାଶୀ
ଅକ୍ଷୟ୍ୟକଲ୍ମଷକଲାପ-ବିନାଶ-ଦକ୍ଷୋ
ହେ ସୋମନାଥ ! ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ।୭୫ ।

ଗୀର୍ବାଣମର୍ତ୍ତ୍ୟ-ଭୁଜଗେନ୍ଦ୍ର-ସୁଖଲବ୍ଧ୍ୟୈଷୁ
ଗାର୍ହସ୍ଥ୍ୟଭାକ୍ ତ୍ୱମସି ତତ୍ତ୍ୱ ପୁରତୋ ରହାଂସି
ଗଙ୍ଗାଧରାର୍ଦ୍ଧକବଳଂ ଜନକୋ ତୁ ଲୋକେ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ।୭୬ ।

ତୁମ୍ଭ କଣ୍ଠ ଜଳେ ମେଘର ଦୃଶ୍ୟ
ତୁମ୍ଭେ ବକ୍ତ୍ରେ ଦୃଶ୍ୟ ପୁଣି ଅଦୃଶ୍ୟ
ସକଳ କଲ୍ମଷ ନାଶେ ଯେ ଦକ୍ଷ
ଅଛ ତାହାକୁ କରଣ ଲକ୍ଷ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ଯେ ଚରଣତଳେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଆଉ ନକର ନିରାଶ ହେ
ସ୍ୱର୍ଗ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ପୁଣି ପାତାଳପୁର
ଏହି ତିନଶାଳ ତୁମ୍ଭର ଘର
ଏଥିଗୃହୀ ତୁମ୍ଭେ ଅଟ ସନ୍ତତ
ଏଣୁ ହୁଅ ପ୍ରଭୁ ମୋ ଅଲଗଛ ହେ
ପିତା ମାତା ଶିଶୁବଳ
ସୋମନାଥ ! ତୁମ୍ଭଚରଣେଶରଣପଶୁଛି ହୋଇତଥ୍ୟଛଳେ

ମୋହାନ୍ଧକାର-ପିହିତାନ୍ତର-ଲୋଚନସ୍ୟ
ଖେଦିକଲ-ଗହ୍ୱର-ନପାତ-ବରୁଗ୍ନପାଦଃ
ଅପନ୍ନବାନ୍ଧବ ! ସମୁଦ୍ଧରଣାକ୍ଷମୋ ମେ
ଶ୍ରୀ ସୋମନାଥ! ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୨୭ ।

ଚଣ୍ଡୀଶ ! ଚଣ୍ଡ-କଫାକୁଳ-ମାନସେଭ୍ୟ
ଶ୍ଳେଷ୍ମାକ୍ତ-ପାଶପତ୍ତନୋପମ-ବୃତ୍ତିକେଭ୍ୟଃ
ଚନ୍ଦ୍ରାବତଂସ ! ପଠନ୍ତେ କୁଟଙ୍ଗକେଭ୍ୟ
ଶ୍ରୀ ସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୨୮

ମୋହ-ତମେ ଜ୍ଞାନନେତ୍ର ଶକ୍ତି
ହୀନହେବାରୁ ହେ ଜଗତପତି
ବିଷମବିପତ୍ତି-ଗାଡ଼ରେ ପଡ଼ି
ବିକଳ ହୋଇ ମୁଁ କରଇ ଗତି ହେ
ସୋମନାଥ କର ଅଶା ହେ
ଦୀନବନ୍ଧୁ ବୋଲି ଶରଣ ପଶୁଛି ପାଦେ ନକର ନିରାଶା ହେ
ମାୟାରେ ଭରିତ ଯାହାଙ୍କ ମନ
ଅନ୍ତର ଶଠତାପାତ୍ର ଯେସନ ।
ସେ ଦୁଷ୍ଟଜନଙ୍କ ସହବାସରୁ
ରକ୍ଷୁଥିବ ସଦା ନଷ୍ଟମାନେରୁ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଅଭୟ କର ନିରାଶ ହେ ୨୮

ସ୍ୱାମିନ୍ ଭବେଶ ସୁରଗବୋ ! ସ୍ମରଣାର୍ତ୍ତିନାଶିନ୍
ସ୍ୱାଧୀନତାମଭିମଙ୍ଗଳଦାଂ ପ୍ରଯଚ୍ଛ ।
ସ୍ୱର୍ଗୀୟ-ମାନସ-ସଭାବନ-ଭବବନ୍ଧୁଶ୍ଚ
ତେଷ ସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୭୯ ।

ହେ ଭକ୍ତବାଞ୍ଛିତ-ସୁରଦ୍ରୁମ-କାମଧେନୁ
ହେ ହେମକେଶ ! କରୁଣାରସ-ପୂର୍ଣ୍ଣକୁମ୍ଭ
ନେତଃ ଜଗଦସ୍ୟ-ଶମାଧି-ସୁଖଖଣ୍ଡିକାନାଂ
ତେ ସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୮୦ ।

ପ୍ରଭୁ ଅଟେ ଭବ ଭୟ-ନାଶନ
ଧ୍ୟାଇଲେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଖଣ୍ଡନ
କର ଦୟା ତୁମ୍ଭେ ? ଦେଶୁ ଶୁଭଦା
ସ୍ୱାଧୀନତା ଭକ୍ତି ମହେଶ ! ସଦା ହେ
ସ୍ୱର୍ଗୀୟ—ଧନଂଭୂତ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛୁ କର ବେଗେ ଦୁଃଖୁଁ ମୁକ୍ତି ହେ
ହେ ଗଣେଶ ବାଞ୍ଛା-ସୁରପାଦପ
କନକ-କେଶ ହେ କରୁଣାରୂପ
ଜଗତର ସୁଖଶାନ୍ତି—ହେତୁ
ଦୁଃଖ-ପାରାବାର-ତରଣେ ସେତୁ ହେ
ସୋମନାଥ ଏଥି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛୁ ଆନ ନକର ନିରାଶ [illegible]

କ୍ଷେମପ୍ରଦୋ ଗଜ୍ଜତଭୂଧର-ଶୀର୍ଷରନ୍ଧ୍ରେ
କ୍ଷୌଣୀଧସ୍ତନନ-ସହସ୍ର-ନୁତପ୍ରଭାବୋ
କ୍ଷୁବ୍ଧୋ ନୃପମଦ୍ୟପୃଷ୍ଠରଞ୍ଜନ- ଧାମକା ତେ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ।୮୧।

କ୍ଷଦୋଷ୍କସଙ୍ଖ୍ୟ-ସୁଚିନ୍ତିତ-ସୌମ୍ୟରୂପୌ
କ୍ଷଦ୍ଭୋତ୍କଠ-ତ୍ରିପୁରଦାନବ-ଦର୍ପକୋଷ୍ଠୌ
କ୍ଷଦୋମଧ୍ୟେ ତ୍ରିପୁର-ମନ୍ଦର-କୁଞ୍ଜକାରୌ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ।୮୨।

କୈଳାସ-ଶିଖର-ମସ୍ତକମଣି
ଯେ ପୁଣି ସରବ-ସୁଖର ଖଣି
ତାର ମହିମାକୁ ସହସ୍ରମୁଖେ
ଗାଉଛନ୍ତି ସଦା ଅନନ୍ତ ସୁଖେ ହେ
ତେଜୋମୟ-ନିରଞ୍ଜନ ହେ
ସୋମନାଥ ସେହି ଚରଣେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଏହି ହୀନ ଜନହେ

ବେଦବାଦେ ଯାର ସୌମ୍ୟରୂପକୁ
ହୃଦେଭାବି କହୁଛନ୍ତି ଜଗତକୁ
ତ୍ରିପୁର-ଦାନବ-ମାନ-ବୃକ୍ଷର
କୁଠାର ଯେ ଭକ୍ତପୁର-ଘରର ହେ
ପୂଣି କୁଞ୍ଜ ଏହି ଦାସ ହେ
ସେ ଚରଣ ତଳେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଅଜ୍ଞନକର ନିବାସହେ ୮୨

କ୍ଷେ ନକ୍ଷ-ଦେବ ନାଗନାଗମ-ଶାସ୍ତ୍ର ହେତୁ
କ୍ଷୀଣକ୍ଷପାରମଣ-ଶେଖର ! ନର୍ବକାରୀ
କ୍ଷୌଣୀଧରେନ୍ଦ୍ରତନୁଜା-କରଲାଳିତୋ ଭୋ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୮୩ ।

ମାଯ୍ସାମ୍ବୁଧୌ ପ୍ରଖର-ନକ୍ର-ବିଷାଦଘୋରେ
ମଗ୍ନଂ ମହିଷ୍ଟୁମହିମନ୍ ସକଳାର୍ତ୍ତିବନ୍ଧୋ !
ମାଂ ମୃତ୍ୟୁମର୍ଦ୍ଦନ ! ସମୁଦ୍ଧର ବୋଧସିନ୍ଧୋ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୮୪ ।

ଯେ ଜୀବ-ଜାମ୍ବୂନ୍ଦା ପୁଣି ଦେବତା-
ବେଦାଦି ଶାସ୍ତ୍ରର ଅଧି କରତା
ନକାର ହୀନ ହେ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର
ଯେ ଗିରିଜା-କରେ ଦିଶେ ସୁନ୍ଦର ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ସେଚରଣତଳେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଆଜ ନକର ନିରାଶ ହେ
ଦୀନ ବାନ୍ଧବ ହେ କ୍ଷମା ସାଗର
ବିଷାଦ ନକ୍ରରେ ଭୟଙ୍କର
ଚ୍ଛନ୍ନ ପାଶବାରୁଁ ଉଦ୍ଧାର କର
ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ ! ଗତି ନାହିଁ ମୋହର ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଆଜନକରନିରାଶହେ ୮୪

ସ୍ୱାମିନ୍ ! ପଟ୍ଟୀସଲିଲସେଚନ-ଜନିତଃ ସନ୍
ଯୂତେ ଫଳାନ ଭବ୍ୟ ଭୂରୁହତତେଣକୋ ଽପି
ବାଞ୍ଛାଫଳଂନ ବଢରେସ୍ତ୍ୱମହୋ ଽଭିଷିକ୍ତଃ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୮୫ ।

ଦାକ୍ଷାଯୃଣୀକ୍ଷଣ-ଚକୋର-ଶରତ୍ସୁଧାଂଶୋ !
ଦୀନାର୍ତ୍ତିବନ୍ଧୁବମନନ୍ୟଗତିଃ ପୁରାରେ !
ତୂଷ୍ଣୋ ଦରଦ୍ରକୁଲବାସବତାଃ-ପ୍ରଶାନ୍ତ୍ୟୈ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୮୬ ।

ନଯୃତ୍ନେ ଢାଳିଲେ ମୂଳରେ ଜଳ
ବୃକ୍ଷ ନଷ୍ଟେଁ ଭଲ ଦିଅଇ ଫଳ
ଇଷ୍ଟପାଇଁ କଲି ମୁଁ ଅଭିଷେକ
ତେବେ ନମୁଣ୍ଡୁଛ କେବ ହବେକ ? ହେ
ସୋମନାଥ ଏହୁ ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେଶରଣ ପଶୁଛୁ ଆଉ ନକର ନିରାଶହେ ୮୫
ଅରତଧାଣ ହେ ଶିବାନୟନ-
ଚକୋର-ଚନ୍ଦ୍ରହେ ! ଦୁଃଖ ନାଶନ
ଦରଦ୍ର ଗଣଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ବାସବ
କର ନାହିଁ ସଂଗଳ୍ପ ଭବ ହେ
ସୋମନାଥ ପୁରହର ହେ
ତୁମ୍ଭ ପଦ୍ମପାଦେ ଶରଣ ପଶୁଛୁ ଆଉ ନିରାଶ ନକର ହେ

ଦୃଗ୍‌ରୂପିଣୌ ସୁରବରେପ୍ସିତ-ଭୁକ୍ତିମୁକ୍ତ୍ୟା
ଦେବଦ୍ରୁମୌ ଭକ୍ତ ବର୍ଗଭୃତ୍ୟୋର୍ନିବେଶ୍ୟେତ
ଦୁର୍ଦୈବଭୀମବ୍ରତକେନ କଦର୍ଥିତୋ ଽହଂ
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୮୭ ।

ଶୁଦ୍ଧୌ ପ୍ରବାଳତରଲାଭ-ନଖାଳିରମ୍ୟୌ
ଶାନ୍ତିପ୍ରଦୌ ଦୁରିତଦୂରକରୌ ଶରଣ୍ୟୌ
ଶୋଭାଙ୍ଖ୍ୟଦେ ଶଶଧରାର୍ଦ୍ଧ-ମନୋଜ୍ଞମୌଳେ !
ଶ୍ରୀସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୮୮ ।

ବିଶ୍ୱନେଶ ଦେବେ ଭୋଗମୁକତି
ଦେବାରୁ ବିଶ୍ୱାଁତି ଯାର ଶକତି
ଦୀନଙ୍କୁ ଦେବାରୁ ଅଭୟବର
ଯେ ପାଦ କଳପତରୁ ତୁମ୍ଭର ହେ
ସେଉଠାକୁ ଏ ଦୁଦଶା ହେ
ସେପାଦେ ଶରଣପଶୁଛି ହେ ସୋମନାଥ ନକର ନିରାଶ ହେ
ପ୍ରବାଳ ତରଳ-ନଖେ ଭୂଷିତ
ଯେ ଚରଣ ଦୂର କରେ ଦୁରିତ
ଶରଣ ରକ୍ଷଣ ଶାନ୍ତି-ବିଧାନ
ଚନ୍ଦ୍ରଚୂଡ ! ପୁଣି ଶାନ୍ତିରସ୍ଥାନ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ସେ ଚରଣ ତଳେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଆଜ ନକର ନିରାଶ ହେ

ଝଞ୍ଜାମରୁତ୍‌ପ୍ରତିମ-ଦୁଃଖଭୁଜଙ୍ଗ ଏଷ
ହ୍ୟାକ୍ଷିଃ କରୋତ୍ୟବସ୍ୟୁବଂ ଜଷବହ୍ନିଦଗ୍ଧଂ
ଦିଲ୍ଲୀପ୍ରିୟୋଦ୍ଧର ତପଙ୍କଟେ। ସ୍ମୁରୋ ମାଂ
ହେ ସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ। ୯ ।

ଫୁଲ୍ଲାଶୁଗ-ପ୍ରଖର-ଦର୍ପ-ପତଙ୍ଗ-ବହ୍ନେ!
ଫୁଲ୍ଲାରବିନ୍ଦବଦନାବ୍ଧି ଦଟଶଟଦୃ..
[illegible]
ଶ୍ରୀସୋମନାଥଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୧୦ ।

ବତାସ ପରାଏ ଦୁଃଖ-ଭୁଜଙ୍ଗ
ବେଗେ ଆସି ଝାମ୍ପ ଦେଇ ମୋଅଙ୍ଗ
ଶଙ୍କା-ବିଷେ ଦଗ୍ଧ କଲା ଗୋସାଇଁ
ନୂଇପ୍ରିୟ! ଏଥୁଁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ହେ
ସୋମନାଥ ! ଏହୁ ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଅଭୟଙ୍କର ନିରାଶରେ ।୯।

ଦରପଙ୍କ-ଦର୍ପ—କୋପ ଅନଳେ
ପତଙ୍ଗ କରିଲ ମହିମା ବଳେ
ଫେଡ ପଦ୍ମମୁଖ ଦୁଃଖ ସବୁର
ଫେନସୁଧାକର—ସୁଧା-ସୁନ୍ଦର ହେ
ସୋମନାଥ ଏହୁ ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣପଶୁଛି ଅଭୟଙ୍କର ନିରାଶରେ । ୧୦

ଷଡ୍‌ବକ୍ତ୍ରତାତ ! ଭୁବନାଗମ ମୂଳ ! ଶମ୍ଭୋ !
ଷଡ୍ ଶତ୍ରୁବର୍ଗ-କଦନାକୁଳଚେତା!ସ୍ମି ଶମ୍ଭୋ !
ଷଷ୍ଠୀଶ୍ୱଧୀକ୍ଷଣ-ଚକୋର-ସୁଧାଂଶୁ-କଳ୍ପୌ
ଶ୍ରୀ ସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୯୧ ।
ଜାଗ୍ରତ୍ସ୍ୱପନ୍ପ୍ରବିଶନ୍ ବିଚରନ୍ ସ୍ମରନ୍ ବା
ଜଳ୍ପନ୍ ହର ! ଧର ! ଜପନ୍ ବିହସନ୍ ପଠନ୍ ବା
ଜିଂଗାଭୃତ୍ବାଭରଣ ! ଫୁଲ୍ଲକୁଶେଶୟାଭୌ
ଶ୍ରୀ ସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୯୨ ।

ଈଶ୍ୱର ହେ ବିଶ୍ୱ-ବୃକ୍ଷର ମୂଳ
କାମ କ୍ରୋଧାଦିରେ ହେଲି ଅକୁଳ
ଷଡାନନତାତ ! ନ ହୁଅ ବାମ
ଷଷ୍ଠୀଦେବୀ-ନେତ୍ର-ଚକୋର-ସୋମ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହୁ ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣପଶୁଛି ଅବଧାନକର ନିସ୍ତାର ହେ । ୯୧
ଜାଗିଲେ ଶୋଇଲେ ଯାଇ ଚାଲିଲେ
ଜପିଲେ ପଢ଼ିଲେ କିବା ହସିଲେ
ସବୁ ସମୟରେ ଶିବ ! ତୁମ୍ଭର
ବିକଚ-କମଳ-ଶୋଭା-ସୁନ୍ଦର ହେ
ସୋମନାଥ ଏହୁ ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣପଶୁଛି ଅବଧାନକର ନିସ୍ତାର ହେ । ୯୨

ସ୍ଥାନଂ ନିରାପଦମନଘଂ ପ୍ରଭଯାଦ୍ୟ କୀର୍ତ୍ତି—
ସ୍ଥାମାନମାସ୍ତୃଣୁ ତୁଷାଂଶୁ-କରାଭିରାମଂ ,
ସ୍ଥାଣୋ ! ଦଦସ୍ୟତ ଦୀନ-ଦୟାଳୁତା ତେ
ଶ୍ରୀ ସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୯୩ ।

ତ୍ୱଂ ଭିକ୍ଷୁକୋଽପି ସକଳେପ୍ସିତ-ଦାୟକୋଽସି
ତ୍ୱଂ ପ୍ରେତଭୂମି-ସଦନୋଽପି ଚ ପାବନୋଽସି
ତ୍ୱଂ ଶୂଳ ଧାର୍ଯ୍ୟପି ଚ ସର୍ବ-ଗଦାନ୍ତକୋଽସି ,
ଶ୍ରୀ ସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୯୪ ।

ନିରାପଦ ସ୍ଥାନ ଦେଇଣ ମୋତେ
ସ୍ଥିର କୀର୍ତ୍ତି-ଚନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାପ ଜଗତେ ।
ଦୀନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯା ଦୟାଳୁ-ଭାବ
ଏ ବଡ ବିଚିତ୍ର ତୁମ୍ଭର ଶିବ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହୁ ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଶରଣପଶୁଛି ଅଉ ନ କର ନିରାଶ ହେ । ୯୩

ଭିକ୍ଷୁକ ହେଲେ ହେଁ ଅଭୀଷ୍ଟ ଦାତା
ଶ୍ମଶାନରେ ରହି ଥର ପୂତତା
ଶୂଳୀ ହୋଇ ତୁମ୍ଭେ ରୋଗ ନାଶକ
ତୁମ୍ଭ ଠାରେ ଦେଖି ବିଚିତ୍ର ଯାକ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହୁ ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣପଶୁଛି ଅଉ ନ କର ନିରାଶ ହେ । ୯୪

ଧର୍ମ୍ମଂ ପରୋପକୃତିଲକ୍ଷଣମଥାନୁରୂପଂ
ଧର୍ମ୍ୟଂ ଯଶୋ ଽନନୁ ତନୁଷୁ ସମାଧି ଶୀଳଂ
ଧୈର୍ଯ୍ୟଞ୍ଚ ସଜ୍ଜନ-ସମ୍ମତମିନ୍ଦ୍ରମୌଳେ !
ଶ୍ରୀ ସୋ. ନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ ... ।

ଯସ୍ୟ ମୂର୍ଦ୍ଧ୍ନି ଫଣୈଶ୍ଛୈଃ କଣ୍ଠଭୂଷଣଃ ପ୍ରୋ......
ଯସ୍ୟାମ୍ବୁକଂ ଶିଖି-ଶିଖାକୁଳିତଂ ସମନ୍ତାତ୍
ଯନ୍ମୂର୍ଦ୍ଧ୍ନି ଚନ୍ଦ୍ର-ଶକଲଂ ଗରଲଂ ଗଳାନ୍ତେ
ତତ୍ସୋମନାଥ ! ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୧୭

ପର ଉପକାର—ପୁଣ୍ୟ ଜନନ୍ତି
ଦୂର କୀର୍ତ୍ତି—ରଜତକୁ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ
ପୁଣି ସାଧୁ—ସମ୍ମତ—ଧୀରତା
ଦିଅ କୃପାକର ବସ୍ତୁ କରତା ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଆଉ ନକର ନିରାଶ ହେ
ବାସୁକୀ ଯାହାଙ୍କ କରେ କଙ୍କଣ
ଅନଳର ସ୍ଥାନ ଯାଙ୍କ ନୟନ
ଯାଙ୍କ ଶିରେ ଚନ୍ଦ୍ର କଣ୍ଠେ ଗରଳ
ଶୁଣିବାକୁ ମୋର ଏହି ବିକଳ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତାଙ୍କର ଚରଣେ ଶରଣ ପଶୁଛୁ ଆଉ ନକର ନିରାଶ ହେ

କୈଲାସଭୂଷଣ ! ମନୋଭବଭସ୍ମକାରିନ୍
ତ୍ରିଲୋକ୍ୟ-ସଂହରଣ-ଦକ୍ଷବପୋହ-ହାରିନ୍
ଅଶାସ୍ୟ ଦୁର୍ଗତି-କରାଳ-ଦୟାଳ୍ବ ତେ
ଶ୍ରୀ ସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୯୭
ଭଙ୍ଗାଧ୍ୱଗଜ ! ତବ ନାମସୁଧା-ରସଜ୍ଞା
ର୍ଜ୍ଞାବଚନେଷ ! ରସନା ଭବତାନ୍ନମେବ
ରୂପଂ ହଲୋକ୍ୟ ନୟନଂ ପରିତୃପ୍ତି ମେତୁ
ହେ ସୋମନାଥ ! ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୯୮

କୈଳାସ ଭୂଷଣ ! କାମ ନାଶକ !
ସଂସାର-ଦୁଃଖଦ—ମୋହ ହାରକ !
ବର୍ଣ୍ଣନ୍ତି ଯେ ଦୟା ଧାମ ଲୋକରେ—
ପ୍ରଭୁ ତହିଁ ଲବେ ମୋତେ ହତର ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଅଉ ନକର ନିରାଶ ହେ
ନୃତ୍ୟବର୍ଜ୍ଜ ତୁମ୍ଭ ନାମ ଅମୃତ—
ପାନେ ମୋ ରସନା ହେଉ ଲୁବ୍ଧତ
ରୂପ ଦେଖି ସାର୍ଥ ହେଉ ନୟନ
ଅମଳ କମଳ ନିଭ-ଲୋଚନ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଅଉ ନକର ନିରାଶ ହେ

ଲଙ୍କାଧିରାଜ ! ଲପଚାଳ୍ପନଂ ହୃଦାଖେଧାଂ
ଲସ୍ୟଂ କରୋତୁ ହୃଦି ମେ ଭବଦ୍-ପ୍ରଭାବଃ ।
ଲୋକେଶ ! ଲୋକମଧନଂ ପ୍ରତି ତେ ଦୟାସ୍ତାଂ
ଶ୍ରୀ ସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୯୯

ମାଂ ବନ୍ଦନଂ କୁରୁ ତବ ସ୍ତୁତି-ଗୀତ-ଗାନେ
ମେଦସ୍ୱିନୀ ମମ ବିମର୍ଦ୍ଦୟ ଲୋଭମୋହୌ
ମହାମନାଂ ସଦୟ ! ପୂରୟ ବାଞ୍ଛିତାର୍ଥୀଃ
ଶ୍ରୀ ସୋମନାଥ ଚରଣୌ ଶରଣଂ ପ୍ରପଦ୍ୟେ । ୧୦୦

ଲଙ୍କରାଜ ତୁମ୍ଭ ନାମ – କୀର୍ତ୍ତନ
ସଦା କରୁଥାଉ ମୋର ଲପନ
ମନ ଭାବୁ ପ୍ରଭୁ ତବ ପ୍ରଭାବ
ଦୟା କରି ନାଶ ମୋ ଅର୍ତ୍ତି ସବ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଅଉ ନକର ନିରାଶ ହେ
ବନ୍ଦୀ ମୋତେ କର ସ୍ତୁତି ଗାନରେ
ବିଲକ୍ଷ୍ୟ ଏ ଲୋଭ ମୋହକୁ ଘରେ
ଉଦାର ମୋହର ହେ ଦୟାମୟ
ବାଞ୍ଛା ପୂର୍ତ୍ତିକର ବିନାଶ ଭୟ ହେ
ସୋମନାଥ ଏହି ଦାସ ହେ
ତୁମ୍ଭ ଚରଣରେ ଶରଣ ପଶୁଛି ଅଉ ନକର ନିରାଶ ହେ

ଶ୍ରୀ ରାମକୃଷ୍ଣ-ତନୂଜେନ ସୁଦର୍ଶନେନ
ପ୍ରୋକ୍ତଂ ସ୍ତବ ପଠେଦ୍ ଯଃ ସକୃଦେବ ନାଥ'
ଧ୍ୟାନାବଧାନପରତାମବଲମ୍ବ୍ୟ ଭସ୍ୟ
ଶ୍ରୀ ସୋମନାଥ ! ପରିପୂରୟ ବାଞ୍ଛିତାର୍ଥଂ । ୧୦୨
ସ୍ତୋତ୍ରାଦିନେନ ସ୍ମରିତେନ ! ସର୍ବଥା ପ୍ରାର୍ଥ୍ୟେ ମୟା
ମର୍ମେବାନୁଦିନଂ ପାପଂ କ୍ଷମସ୍ୱ ପରମେଶ୍ୱର ।

ରାମକୃଷ୍ଣ-ସୁତ—ସୁଦର୍ଶନ—
ନିବେଦିତ ସ୍ତବେ ଦେଇଣ ମନ
ଯେ ଜନ ଆନନ୍ଦେ ପଢ଼ିବ ଥରେ
ତାର ବାଞ୍ଛାପୂର୍ଣ୍ଣ କର ସତ୍ୱରେ ହେ
ଯେଣୁ ପ୍ରଭୁ ସୋମନାଥ ହେ
ଦୀନ ଅବଧାନ ସର୍ବଦା ଆପଣ ଅଟନ୍ତ ଅନାଥ ନାଥହେ
ସୋମନାଥ ଏ ସ୍ତୁତିଟି ତୁମ୍ଭର ଠାରେ
ଅର୍ପିଲି ଗ୍ରହଣ କର ହେ ହରଷରେ
ଅଶୁଦ୍ଧ ଥିଲେ ଦୋଷକୁ କର ଖଣ୍ଡନ
ତୁମ୍ଭର ଚରଣତଳେ ଏ ନିବେଦନ ।

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣୋ ଽୟଂ ସ୍ତବଃ ।

ସୋମନାଥାର୍ପଣମସ୍ତୁ ।
